Was – Wordt lijst behorend bij Verordening sociaal domein Meierijstad

Algemeen

In deze was-wordt lijst zijn de wijzigingen opgenomen die in de nieuwe (integrale) “Verordening sociaal domein Meierijstad” zijn verwerkt. Niet alle wijzigingen zijn in de was-wordt lijst opgenomen. Eenvoudige verschrijvingen zoals twee punten achter een zin of een dubbel geplaatst haakje zijn gecorrigeerd zonder deze op te nemen in de was-wordt lijst. Dit geldt ook voor taalfouten, inconsequent gebruik van afkortingen (zoals PGB en Pgb) en voor verkeerde of onnodige nummering. Dit zijn immers geen inhoudelijke wijzigingen, maar alleen grammaticale of taal-technische aanpassingen.

Hoofdstuk 1 – Inleiding

Geen wijzigingen

Hoofdstuk 2 – De hulpvraag

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 2.5.2 lid 2	Er is sprake van een spoedeisend geval als de uitkomst van de normale procedure voor een aanvraag niet afgewacht kan worden.	Er is sprake van een spoedeisend geval als afwachten van de uitkomst van de normale procedure voor een aanvraag zou leiden tot een onaanvaardbaar risico voor (verslechtering van) de gezondheid of veiligheid van de inwoner.	Omschrijving van 'spoedeisend’ is verduidelijkt ter voorkoming van discussie en willekeur.

Hoofdstuk 3 – Werk en participatie

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Hoofdstuk 3 (inleiding)	*De gemeente vindt het belangrijk dat inwoners die een uitkering hebben en kunnen werken, worden geholpen bij het vinden van een duurzaam en passend werk, bij voorkeur in een reguliere en betaalde baan. Als betaald werk niet haalbaar is, dan wordt gekeken op welke wijze participeren aan de samenleving mogelijk is. De gemeente kan helpen door het inzetten van zogenaamde voorzieningen. Welke ondersteuning dat kan zijn, staat in dit hoofdstuk. Dit hoofdstuk gaat verder over de tegenprestatie die kan worden gevraagd en over meedoen aan activiteiten in de samenleving voor inwoners met een beperking of een psychisch/psychosociaal probleem. Het is belangrijk dat deze inwoners ook volwaardig kunnen meedoen en dat hun positie in de samenleving verbetert.*	*De gemeente vindt het belangrijk dat inwoners die een uitkering hebben en kunnen werken, worden geholpen bij het vinden van een duurzaam en passend werk, bij voorkeur in een reguliere en betaalde baan. Als betaald werk niet haalbaar is, dan wordt gekeken op welke wijze participeren aan de samenleving mogelijk is. Dat noemen we maatschappelijke participatie. De gemeente kan helpen door het inzetten van zogenaamde voorzieningen. Welke ondersteuning dat kan zijn, staat in dit hoofdstuk. Dit hoofdstuk gaat verder over meedoen aan activiteiten in de samenleving voor inwoners met een beperking of een psychisch/psychosociaal probleem. Het is belangrijk dat deze inwoners ook volwaardig kunnen meedoen en dat hun positie in de samenleving verbetert.*	Bij de laatste aanpassing van de verordening is de term ‘tegenprestatie’ en ‘sociale activering’ vervallen en is de nieuwe term ‘maatschappelijke participatie’ geïntroduceerd. Abusievelijk was dit niet aangepast in de inleiding van hoofdstuk 3. Met deze aanpassing is de inleiding op het onderdeel maatschappelijke participatie in overeenstemming met de inhoud van hoofdstuk 3.
Hoofdstuk 3 (Kerndoelen)	*De inwoner wordt zo goed mogelijk naar duurzaam, passend werk of participatie geleid.*	De inwoner wordt zo goed mogelijk naar duurzaam, passend werk of maatschappelijke participatie geleid.	Maatschappelijke participatie is verduidelijkt.
Artikel 3.1.1 lid 3	(….) 3. Jongeren tot 27 jaar die geen werk en geen havo-diploma, vwo-diploma of mbo-diploma vanaf niveau 2 hebben (startkwalificatie). De gemeente helpt hen een passende opleiding, traject of passend werk te vinden of leidt hen naar hulpverlening of zorg.	(…) 3. Voor jongeren tot 27 jaar die geen startkwalificatie hebben, ondersteunt de gemeente bij het vinden van een passende opleiding, een traject of duurzame arbeid. Indien nodig leidt de gemeente hen toe naar passende hulpverlening of zorg.	De tekst is beter leesbaar geworden door de definiëring van de term ‘startkwalificatie’ op te nemen in de begrippenlijst.

Artikel 3.1.2 lid 1	De gemeente werkt samen met UWV, gemeenten in de regio en andere organisaties om inwoners te ondersteunen bij het vinden van passend werk of werk.	De gemeente werkt samen met UWV, gemeenten in de regio en andere organisaties om inwoners te ondersteunen bij het vinden van passend werk of een passende nuttige daginvulling.	De vorige tekst was onduidelijk. De nieuwe tekst is meer in lijn met maatschappelijke participatie.
Artikel 3.1.3 (artikelaanduiding)	**Artikel 3.1.3 Budget**	**Artikel 3.1.3 Budgetplafonds** (PW, IOAW, IOAZ)	De omschrijving is aangepast naar 'budgetplafonds' omdat dit inhoudelijk beter de lading dekt. Abusievelijk was niet opgenomen dat dit artikel alleen betrekking heeft op de Participatiewet, IOAW en IOAZ. De Wmo (waar hoofdstuk 3 ook over gaat) kent namelijk geen budgetplafonds.
Artikel 3.1.4 lid 2	De gemeente biedt ondersteuning aan in de vorm van voorzieningen. Het doel daarvan is het vinden of behouden van passend werk of participatie.	De gemeente biedt ondersteuning aan in de vorm van voorzieningen. Het doel daarvan is het vinden of behouden van passend werk of maatschappelijke participatie.	De term maatschappelijke participatie is toegevoegd.
Artikel 3.1.4 lid 5	-	5. De in dit hoofdstuk genoemde voorzieningen kunnen ambtshalve of op aanvraag worden toegekend.	Op verzoek van de ASD is nadrukkelijker aangegeven in de verordening dat re-integratievoorzieningen zowel ambtshalve door de gemeente als op aanvraag door de inwoner of werkgever kunnen worden toegekend.
Artikel 3.2.3	1. De gemeente kan een inwoner op de werkplek een externe jobcoach aanbieden, als de inwoner extra begeleiding nodig heeft om zijn werk goed te kunnen doen. 2. De gemeente kan, op aanvraag, de werkgever een vergoeding geven voor begeleiding door	1. De gemeente kan een inwoner op de werkplek een externe of interne jobcoach aanbieden, als de inwoner extra begeleiding nodig heeft om zijn werk goed te kunnen doen. Ook kan dit georganiseerd worden via een interne werkbegeleider.	Het artikel is inhoudelijk verduidelijkt en aangevuld met heldere kwaliteitseisen en financiële kaders.

	een externe jobcoach, interne jobcoach of een interne werkbegeleider als de inwoner extra begeleiding nodig heeft om zijn werk goed te kunnen doen. 3. De aanvraag voor hulp op de werkplek van een jobcoach of interne werkbegeleider moet binnen 26 weken na de start van de arbeids-overeenkomst zijn ontvangen, tenzij op het moment van de start van de arbeidsovereen-komst de noodzaak voor ondersteuning nog niet bekend kon zijn. 4. Wanneer de aanvraag voor jobcoaching door de werkgever gedaan wordt, moet werknemer op de hoogte zijn van de aanvraag en instemmen met de inzet van jobcoaching of interne werkbegeleiding. 5. Het doel van de jobcoach of de interne werk begeleider is om de werknemer te helpen zijn werk goed te doen en waar mogelijk zichzelf te ontwikkelen. 6. De jobcoach of interne werkbegeleiding stemt de leerdoelen met de werknemer en de werkgever af en legt dit vast in een plan van aanpak. 7. De gemeente stemt met de werkgever en werknemer de wijze waarop de ondersteuning wordt geboden, de intensiteit in duur en aantal uren af en legt dit vast in een beschikking.	2. Het doel van de jobcoach of de interne werkbegeleider is om de werknemer te helpen zijn werk goed te doen en waar mogelijk zichzelf te ontwikkelen. 3. De gemeente kan, op aanvraag, de werkgever een vergoeding geven voor begeleiding door een externe jobcoach, interne jobcoach of een interne werkbegeleider als de inwoner extra begeleiding nodig heeft om zijn werk goed te kunnen doen. Hierbij gelden de volgende voorwaarden: a. Voor de interne jobcoach geldt: deze heeft een erkende opleiding tot jobcoach afgerond. b. Voor de externe jobcoach geldt: de organisatie moet erkend zijn door het UWV. c. Voor de interne werkbegeleider geldt: De interne werkbegeleider is niet de leidinggevende van de werknemer, heeft de juiste kennis en vaardigheden om te ondersteunen in de dagelijkse werkzaamheden, heeft genoeg tijd en kent het werk. d. Voor de interne jobcoach of werkbegeleider: de vergoeding wordt betaald via een subsidie. 4. De aanvraag voor hulp op de werkplek van een jobcoach of interne werkbegeleider moet binnen 26 weken na de start van de arbeidsovereenkomst zijn ontvangen, tenzij op het moment van de start van de arbeidsovereenkomst de noodzaak voor ondersteuning nog niet bekend kon zijn. 5. Wanneer de aanvraag voor jobcoaching of interne werkbegeleiding door de werkgever	Ten eerste zijn concrete kwaliteitseisen opgenomen voor het toepassen van de regeling (zoals een erkende opleiding voor interne jobcoaches en UWV-erkenning voor externe organisaties) om de kwaliteit van de begeleiding te borgen. Ten tweede is vastgelegd dat uitbetaling aan werkgevers bij interne begeleiding via een subsidie verloopt. Ten derde zijn de omvang en maximale duur van de ondersteuning expliciet begrensd, met uitzonderingsgronden voor jongeren tot 27 jaar omdat we in de praktijk zien dat dat een bijzonder kwetsbare groep is. Tot slot sluit de tariefstelling voor jobcoaching nu formeel aan bij de landelijke UWV-normen.

		gedaan wordt, moet de werknemer op de hoogte zijn van de aanvraag en instemmen met de inzet van jobcoaching of interne werkbegeleiding. 6. De jobcoach of interne werkbegeleiding stemt de leerdoelen met de werknemer en de werkgever af en legt dit vast in een plan van aanpak. De gemeente stemt met de werkgever en werknemer de wijze waarop de ondersteuning wordt geboden, de intensiteit in duur en aantal uren af en legt dit vast in een beschikking. 7. De jobcoach of werkbegeleider begeleidt de werknemer maximaal 15% van de werktijd. De duur van de jobcoaching of werkbegeleiding is altijd tijdelijk. De maximale duur is 3 jaar, waarin het aantal uren wordt afgebouwd, tenzij er zwaarwegende argumenten zijn hiervan af te wijken. Bij jongeren tot 27 jaar geldt geen maximale duur van jobcoaching. 8. Het college hanteert de volgende maximum uurtarieven: - Het maximum uurtarief voor jobcoaching is gelijk aan het door het UWV gehanteerde maximumtarief voor jobcoaching. - Bij interne werkbegeleiding worden enkel de aantoonbare extra kosten vergoed. De maximale vergoeding voor interne werkbegeleiding bedraagt 80% van het door het UWV gehanteerde maximumtarief voor jobcoaching.	

Artikel 3.2.4 lid 5	Een aanvraag voor wettelijke loonkostensubsidie wordt, als de inwoner nog niet behoort tot de doelgroep, ook behandeld als een aanvraag om vast te stellen of de inwoner tot de doelgroep behoort. Als deze aanvraag is gedaan na het begin van het dienstverband, wordt de beoordeling of de inwoner tot de doelgroep behoort gedaan door de medewerker en die bepaald of het middel praktijkroute van toepassing is.	Een aanvraag voor wettelijke loonkostensubsidie wordt, als de inwoner nog niet behoort tot de doelgroep, ook behandeld als een aanvraag om vast te stellen of de inwoner tot de doelgroep behoort. Als deze aanvraag is gedaan na het begin van het dienstverband, wordt de beoordeling of de inwoner tot de doelgroep behoort gedaan door de gemeente en die bepaald of het middel praktijkroute van toepassing is.	Technische aanpassing.
Artikel 3.2.5 lid 11	De proefplaats wordt vastgelegd in een proef plaatsovereenkomst met daarin het doel en de duur van de proefplaats.	-	Lid 11 is verwijderd omdat hetgeen daarin werd bepaald ook al in lid 6 was opgenomen.
Artikel 3.2.7 lid 2	De gemeente bepaalt de vorm en de duur van de scholing. De scholing wordt afgestemd.	De gemeente bepaalt de vorm en de duur van de scholing. De scholing wordt afgestemd met de inwoner.	Lid verduidelijkt.
Artikel 3.2.8	**Artikel 3.2.8 Indienstnemingssubsidie (PW, IOAW, IOAZ, Awb)** 1. De gemeente kan een werkgever die een inwoner, die behoort tot de doelgroep, in dienst neemt een subsidie geven. Er is geen recht op indienstnemingssubsidie wanneer er sprake is van recht op loonkostensubsidie. 2. Het doel van deze subsidie is om werkgevers te stimuleren inwoners met een kleine kans op werk in dienst te nemen en extra kosten die werkgevers maken voor het begeleiden van deze inwoners te vergoeden. 3. De indienstnemingssubsidie bedraagt eenmalig € 500 per kalenderjaar. 4. De werkgever moet in ieder geval voldoen aan de volgende voorwaarden:	**Artikel 3.2.8 Indienstnemingsvergoeding (PW, IOAW, IOAZ, Awb)** 1. De gemeente kan een werkgever die een inwoner, die behoort tot de doelgroep, in dienst neemt een vergoeding geven. Er is geen recht op indienstnemingsvergoeding wanneer er sprake is van recht op loonkostensubsidie. 2. Het doel van deze vergoeding is om werkgevers te stimuleren inwoners met een kleine kans op werk in dienst te nemen en extra kosten die werkgevers maken voor het begeleiden van deze inwoners te vergoeden. 3. De indienstnemingsvergoeding bedraagt eenmalig € 500 per kalenderjaar. 4. De werkgever moet in ieder geval voldoen aan de volgende voorwaarden:	(Juridisch) technische aanpassing. Het woord ‘indienstnemingssubsidie’ is vervangen door ‘indienstnemingsvergoeding’. Dit om nadrukkelijk aan te geven dat het niet een subsidie betreft zoals bedoeld in titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht.

	a. de duur van de arbeidsovereenkomst bedraagt minimaal 6 maanden; b. de werknemer ontvangt loon hoger dan de bijstandsnorm.	a. de duur van de arbeidsovereenkomst bedraagt minimaal 6 maanden; b. de werknemer ontvangt loon hoger dan de bijstandsnorm.	
Artikel 3.2.9	1. De gemeente kan een inwoner, die weinig kans heeft op werk, zinvolle activiteiten aanbieden die hem dichter bij werk brengen. Dit heet maatschappelijke participatie. 2. Het doel van maatschappelijke participatie is om inwoners te helpen weer grip op hun leven te krijgen, sociale contacten op te bouwen en moeilijkheden op weg naar werk te overwinnen. 3. De gemeente biedt de activiteiten aan als hierdoor er geen verdringing op de arbeids markt plaatsvindt. 4. De activiteiten worden vastgelegd in een plan van aanpak met een doel en duur van de activiteit.	1. Als werk (nog) niet mogelijk is, ondersteunt de gemeente de inwoner bij het vinden van passende maatschappelijke participatie, zowel gericht op de tussenstap naar arbeidsinschakeling als op maatschappelijk meedoen. Hierbij staan de eigen regie, de individuele situatie en de talenten van de inwoner centraal. De participatie draagt bij aan het vergroten van de kans op werk, zelfredzaamheid, persoonlijke ontwikkeling of maatschappelijke zingeving en mag de arbeidsmarkt niet verstoren. 2. De ondersteuning bij maatschappelijke participatie kan worden ingezet: a. op initiatief van de inwoner, door middel van een door de inwoner gedaan passend en realistisch voorstel dat bijdraagt aan zijn maatschappelijke participatie en persoonlijke ontwikkeling; b. op initiatief van de gemeente, door middel van een passend aanbod dat aansluit bij de behoeften en mogelijkheden van de inwoner. 3. Het verlenen van mantelzorg wordt gezien als een volwaardige vorm van maatschappelijke participatie. Als de mantelzorg te zwaar is om te combineren met werk of re-integratie, kan de	Het artikel is grondig herzien om beter aan te sluiten bij het uitgangspunt van eigen regie en maatwerk. In plaats van een puur aanbodgerichte benadering krijgt de inwoner nu expliciet de ruimte om zelf met een passend initiatief te komen. Daarnaast is verduidelijkt dat maatschappelijke participatie ook een doel op zich kan zijn (zoals maatschappelijke zingeving of persoonlijke ontwikkeling) en niet uitsluitend gericht hoeft te zijn op re-integratie naar werk. Nieuw is tevens het expliciet aanmerken van mantelzorg als volwaardige vorm van participatie (inclusief de mogelijkheid tot tijdelijke ontheffing) en de verplichting tot afstemming met de Wmo om integrale ondersteuning te borgen. Tot slot is het plan van aanpak verbreed.

		gemeente (tijdelijk) ontheffing verlenen van de arbeidsverplichting. 4. De gemeente stemt de verplichtingen en ondersteuning af op de persoonlijke situatie en op eventuele ondersteuning of voorzieningen vanuit de Wmo. 5. De activiteiten en de gemaakte afspraken over de ondersteuning worden in overleg met de inwoner vastgelegd in een plan van aanpak. Daarin wordt het doel, de duur en de aard van de activiteit opgenomen.	
Artikel 3.2.11 (opschrift)	(PW, Wet Kinderopvang)	(Gemeentewet, Wet kinderopvang)	Het verstrekken van een bijdrage voor de kosten van kinderopvang op grond van de Sociaal Medische Indicatie heeft geen grondslag in de PW. Wel kan die zijn grondslag vinden in artikel 149 van de Gemeentewet. De bijdrage voor het zogenaamde KOA-kopje (de eigen bijdrage van 4% van de kosten die inwoners met een inkomen op bijstandsniveau moeten betalen) vindt zijn grondslag in de Wet kinderopvang.
Artikel 3.2.11	1. De gemeente verleent op aanvraag een bijdrage in de kosten van kinderopvang als de inwoner voldoet aan de volgende voorwaarden: a. de inwoner heeft een gemeentelijke uitkering of een Algemene nabestaan-denwet (Anw) uitkering en de kinderop-vang is nodig om deel te kunnen	1. De gemeente maakt volledig gebruik van haar bevoegdheid om op grond van artikel 1.13 van de Wet kinderopvang een tegemoetkoming in aanvulling op de kinderopvangtoeslag te verstrekken. 2. Indien er sprake is van een sociaal medische indicatie, als gevolg van lichamelijke,	De in het huidige lid 1 opgenomen tekst heeft zowel op de bijdrage voor het KOA-kopje (die zijn grondslag in artikel 1.13 Wet kinderopvang vindt) als op de sociaal medische indicatie voor kinderopvang (die zijn

	nemen aan een activiteit van de gemeente op weg naar werk (een voorziening); of b. de inwoner volgt een voltijd hbo- of universitaire opleiding, voortgezet onderwijs of vavo-onderwijs; of c. er is sprake van een sociaal medische indicatie, als gevolg van lichamelijke, verstandelijke en/of psychische beperkin-gen van de ouder of om een dreigende ernstige ontwikkelingsachterstand van het kind op te heffen of te verminderen; d. de kinderopvang vindt plaats in een geregistreerd kindercentrum of via een gastouderbureau. 2. De gemeente legt in nadere regels vast welke aanvullende voorwaarden gelden en wat de hoogte van de vergoeding is. Op de kosten wordt de kinderopvangtoeslag die door de Belastingdienst wordt verstrekt in mindering gebracht.	verstandelijke en/of psychische beperkingen van de ouder of om een dreigende ernstige ontwikkelingsachterstand van het kind op te heffen of te verminderen kan een tegemoetkoming voor de kosten van kinderopvang worden verstrekt. 3. De tegemoetkoming zoals bedoeld in lid 1 en 2 wordt op aanvraag verleend. 4. De kinderopvang vindt plaats in een geregistreerd kindercentrum, gastouderopvang of gastouderbureau. 5. Op de kosten wordt de kinderopvangtoeslag die door de Belastingdienst wordt verstrekt in mindering gebracht. 6. De gemeente legt in nadere regels vast welke aanvullende voorwaarden gelden en wat de hoogte van de vergoeding is.	grondslag in de Gemeentewet vindt). Omwille van de duidelijkheid worden deze twee nu in afzonderlijke leden opgenomen. Daarnaast was de eis over de geregistreerde kinderopvang (oude lid 1 sub d) ongelukkig geplaatst. Door die eis in een apart lid op te nemen is duidelijk dat die eis geldt voor zowel lid 1 als lid 2. Daarnaast is de doelgroep van het KOA-kopje niet uitgeschreven, maar vervangen door een verwijzing naar de relevante bepaling in de Wet kinderopvang. Dit zorgt ervoor dat eventuele toekomstige wetswijzigingen in de doelgroep van het KOA kopje automatisch doorwerken zonder dat de verordening aangepast hoeft te worden. Inhoudelijk zijn geen wijzigingen beoogd.
Artikel 3.4.1 (opschrift)	**Specifieke voorwaarden noodzake-lijke intermediaire activiteit bij visuele of motorische handicap (PW, IOAW, IOAZ)**	**Specifieke voorwaarden noodzake-lijke intermediaire activiteit bij motorische handicap (PW, IOAW, IOAZ)**	Technische aanpassing. Ondersteuning bij visuele handicap ligt bij het UWV (zie artikel 10h lid 1 Participatiewet). In de tekst van het artikel zelf was dit al eerder aangepast.
Paragraaf 3.6 (aanhef en art. 3.6.1)	Een inwoner die vanwege een beperking of een psychisch/psychosociaal probleem hulp nodig heeft om mee te doen in de samenleving	De gemeente zet zich ervoor in dat inwoners met een beperking zo lang mogelijk kunnen meedoen in de samenleving. Inwoners die	Omwille van de leesbaarheid en verwijderen van dubbelingen met artikelen in de eerdere

	(participatie), kan op aanvraag ondersteuning-op-maat krijgen. Hij moet wel voldoen aan de voorwaarden van artikel 2.3.2 (voorwaarde voor ondersteuning) van deze verordening. De gemeente kijkt altijd of de inwoner mogelijkheden heeft om het gewenste resultaat op eigen kracht te bereiken. En of het resultaat bereikt kan worden met gebruikelijke hulp van huisgenoten, met hulp vanuit het sociale netwerk, algemene voorzieningen of met behulp van andere voorzieningen of organisaties. Bij het onderzoeken of sprake is van gebruikelijke hulp door huisgenoten wordt rekening gehouden met de volgende factoren: de samenstelling van de leefeenheid van de inwoner en diens huisgenoot of huisgenoten; de aard van de relatie tussen de inwoner en diens huisgenoten; de inhoudelijke aard, de omvang en de complexiteit van de ondersteuningsbehoefte van de inwoner; de beschikbaarheid en de praktische, lichamelijke en geestelijke mogelijkheden van de huisgenoot of de huisgenoten voor het ondersteunen van de inwoner bij diens zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving; de mate waarin en de wijze waarop de inwoner voorafgaand aan de melding is ondersteund door diens huisgenoot of huisgenoten op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving;	vanwege een beperking of een psychisch/psychosociaal probleem hulp nodig hebben om mee te doen in de samenleving (participatie) kunnen op aanvraag ondersteuning-op-maat krijgen als zij voldoen aan de voorwaarden in artikel 2.3.2 in deze verordening. De geïndiceerde ondersteuning-op-maat moet een passende en duurzame bijdrage leveren voor de inwoner, zodat hij in staat is om mee te doen in de samenleving en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven wonen. **Art. 3.6.1 Gebruikelijke hulp door huisgenoten** Bij het onderzoeken of sprake is van gebruikelijke hulp door huisgenoten, zoals genoemd in artikel 2.3.2 lid 1 sub b van deze verordening, wordt rekening gehouden met de volgende factoren: de samenstelling van de leefeenheid van de inwoner en diens huisgenoot of huisgenoten; de aard van de relatie tussen de inwoner en diens huisgenoten; de inhoudelijke aard, de omvang en de complexiteit van de ondersteuningsbehoefte van de inwoner; de beschikbaarheid en de praktische, lichamelijke en geestelijke mogelijkheden van de huisgenoot of de huisgenoten voor het ondersteunen van de inwoner bij diens	hoofdstukken van de verordening is de inleidende tekst van deze paragraaf herschreven en is een deel van deze tekst vastgelegd in de toegevoegde artikelen 3.6.1 en 3.6.2. Er is geen sprake van een juridisch-inhoudelijke wijziging. Oorspronkelijk artikel 3.6.1 waarin uitgangspunten beschreven werden, is verwijderd. Onderdeel a was al opgenomen in de aanhef van paragraaf 3.6 en stond daarom tekstueel dubbel in de verordening. Onderdeel b is opgenomen in artikel 3.6.9 (nieuw). Overige artikelen in paragraaf 3.6 zijn omgenummerd

	overige relevante omstandigheden van de huisgenoot of huisgenoten van de inwoner die redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op de mogelijkheid om de cliënt hulp te bieden op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving. Ook moet de ondersteuning-op-maat een passende en duurzame bijdrage leveren voor de inwoner, zodat hij in staat is om mee te doen in de samenleving en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen. Hieronder staan de vormen van ondersteuning die de gemeente in ieder geval kan geven: Groepsbegeleiding Individuele begeleiding Vervoer op Maat Hulpmiddelen voor vervoer **Artikel 3.6.1 Uitgangspunten** a. De gemeente zet zich ervoor in dat inwoners met een beperking zo lang mogelijk kunnen meedoen in de samenleving. Inwoners kunnen op aanvraag ondersteuning-op-maat krijgen als ze voldoen aan de voorwaarden in artikel 2.3.2 in deze verordening. Ook moet de ondersteuning een passende en duurzame bijdrage leveren voor de inwoners, zodat zij zo lang mogelijk in hun eigen leefomgeving kunnen blijven wonen. b. De gemeente kan in nadere regels	zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving; de mate waarin en de wijze waarop de inwoner voorafgaand aan de melding is ondersteund door diens huisgenoot of huisgenoten op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving; overige relevante omstandigheden van de huisgenoot of huisgenoten van de inwoner die redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op de mogelijkheid om de cliënt hulp te bieden op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving. **Art. 3.6.2 Vormen van ondersteuning op maat** De geïndiceerde ondersteuning-op-maat moet een passende en duurzame bijdrage leveren voor de inwoner, zodat hij in staat is om mee te doen in de samenleving en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven wonen. De volgende vormen van ondersteuning kan de gemeente in ieder geval geven: Groepsbegeleiding Individuele begeleiding Vervoer op Maat Hulpmiddelen voor vervoer	

	vaststellen op welke manier dit artikel wordt uitgevoerd.		
Artikel 3.6.2 (door omnummering nu 3.6.3)			Ongewijzigd, maar door omnummering nu artikel 3.6.3
Artikel 3.6.3 (door omnummering nu 3.6.4)			Ongewijzigd, maar door omnummering nu artikel 3.6.4
Artikel 3.6.4 lid 1 sub b (door omnummering nu 3.6.5 lid 1 sub b)	het zich verplaatsen over een langere afstand dicht bij huis; of	het zich verplaatsen over een langere afstand dicht bij huis tot een maximum van 25 kilometer enkele reis; of	Definitie 'langere afstand dichtbij huis' is verduidelijkt. Artikel is omgenummerd i.v.m. aanpassingen in paragraaf 3.6
Artikel 3.6.4 lid 2 sub d (door omnummering nu 3.6.5 lid 2 sub d)	de gemeente kan gemotiveerd afwijken van het maximale aantal kilometers;	de gemeente kan gemotiveerd afwijken van het maximale aantal kilometers ten gunste van de inwoner;	Omwille van rechtszekerheid voor de inwoner is toegevoegd dat afwijking van het maximaal aantal kilometers alleen mogelijk is ten gunste van de inwoner. Artikel is omgenummerd i.v.m. aanpassingen in paragraaf 3.6.
Artikel 3.6.4 lid 2 sub h (door omnummering nu 3.6.5 lid 2 sub h)	het vervoer is alleen bedoeld voor vervoer voor sociale doeleinden als de inwoner ook WLZ-indicatie heeft.	het vervoer voor inwoners met een Wlz indicatie is alleen bedoeld voor sociale doeleinden.	Tekstuele aanpassing omwille van leesbaarheid. Geen juridisch-inhoudelijke wijziging.
Artikel 3.6.5 (door omnummering nu 3.6.6)			Ongewijzigd, maar door omnummering nu artikel 3.6.6
Artikel 3.6.6 (door omnummering nu 3.6.7)	Als de gemeente eerder een hulpmiddel voor vervoer heeft verstrekt en deze moet worden vervangen, doet de gemeente dit alleen als het hulpmiddel voor vervoer: technisch is afgeschreven; verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner om; of	Als de gemeente eerder een hulpmiddel voor vervoer heeft verstrekt en deze moet worden vervangen, doet de gemeente dit alleen als het hulpmiddel voor vervoer: technisch is afgeschreven; of verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner om en vervanging hiervan niet wordt	In lid 2 van dit artikel is de eigen verzekering van de inwoner opgenomen als primaire oplossing in de situatie waarin een voorziening verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner.

	geen oplossing meer is voor de problemen die de inwoner ervaart bij het verplaatsen in en om de woning of het verplaatsen dichtbij huis.	gedekt vanuit een door de inwoner afgesloten verzekering; of geen oplossing meer is voor de problemen die de inwoner ervaart bij het verplaatsen in en om de woning of het verplaatsen dichtbij huis.	Artikel is omgenummerd i.v.m. aanpassingen in paragraaf 3.6.
Artikel 3.6.9 Nadere regels	-	**Artikel 3.6.9 Nadere regels** De gemeente kan in nadere regels vaststellen op welke manier de artikelen in deze paragraaf worden uitgevoerd.	De tekst van dit artikel is uit de inleidende tekst van paragraaf 3.6 gehaald en als apart artikel toegevoegd.

Hoofdstuk 4 – Gezond en veilig opgroeien

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 4.1	ARTIKEL 4.1 UITGANGSPUNTEN BIJ HET BIEDEN VAN ONDERSTEUNING 1. Bij het bieden van ondersteuning houden de gemeente en de jeugdhulpverlener rekening met het geloof, de levensovertuiging, maatschappelijke opvattingen en de culturele achtergrond van de jongere en de ouder(s). 2. Alle ondersteuning is gericht op het bereiken van persoonlijke stabiliteit of het versterken van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jongere, zijn ouder(s) en hun sociale netwerk. 3. De gemeente betrekt de wensen van de jongere en zijn ouder(s) bij de keuze voor de vorm van jeugdhulp. 4. Pleegouders kunnen voor ondersteuning in	ARTIKEL 4.1 UITGANGSPUNTEN JEUGDHULP 1. De gemeente en de jeugdhulpverlener houden altijd rekening met het geloof, de levensovertuiging, de maatschappelijke opvattingen en de culturele achtergrond van de jongere en de ouders. 2. Alle hulp is erop gericht dat de jongere en de ouders hun leven weer zo goed mogelijk zelf op de rails krijgen. De gemeente kijkt wat ze zelf kunnen en wat familie en vrienden kunnen betekenen. Ook wordt gekeken hoe hun mogelijkheden versterkt kunnen worden. 3. De gemeente vraagt aan de jongere en de ouders welke vorm van jeugdhulp het beste bij hen past. Hun wensen worden daarbij meegenomen.	De tekst is herschreven naar B2/B1-taalniveau. Er hebben geen inhoudelijke wijzigingen plaatsgevonden.

	eerste instantie bij de pleegzorgorganisatie terecht. Als het nodig is kan de pleegzorgorganisatie extra ondersteuning vragen aan de gemeente. 5. Als het gewenste resultaat van de jeugdhulp niet op eigen kracht of met het sociale netwerk bereikt kan worden, maar wel met ondersteuning die vrij toegankelijk is, dan wordt die hulp ingezet. Het gaat dan bijvoorbeeld om ondersteuning door het Centrum voor Jeugd en Gezin. Kan het gewenste resultaat niet bereikt worden met die ondersteuning, dan wordt ondersteuning-op-maat ingezet.	4. Pleegouders die ondersteuning nodig hebben, kunnen daarvoor eerst terecht bij de pleegzorgorganisatie. Als dat niet genoeg is, kan de pleegzorgorganisatie extra ondersteuning aanvragen bij de gemeente. 5. De gemeente kijkt eerst wat de jongere en de ouders zelf kunnen oplossen, samen met familie en vrienden. Lukt dat niet? Dan kijken we of er hulp beschikbaar is die iedereen vrij en gratis kan gebruiken, zoals het Centrum voor Jeugd en Gezin. Lukt het ook dan nog niet? Dan zorgt de gemeente voor hulp die speciaal op de situatie van de jongere is afgestemd.	
Artikel 4.2	ARTIKEL 4.2 EIGEN KRACHT 1. Jeugdigen of ouders komen pas in aanmerking voor een individuele voorziening als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulp vraag binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht). Hieronder wordt in ieder geval verstaan: · gebruikelijke hulp van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders · bovengebruikelijke hulp van ouders voor zover zij beschikbaar en in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden, dit geen (dreigende) overbelasting oplevert en door het bieden van de bovengebruikelijke hulp geen financiële problemen in het gezin ontstaan · de ondersteuning vanuit het sociale netwerk	ARTIKEL 4.2 EIGEN KRACHT 1. Jongeren of ouders krijgen alleen jeugdhulp van de gemeente als zij het niet zelf kunnen oplossen. Dit noemen we eigen kracht. De gemeente kijkt daarbij naar: • De hulp die ouders en andere verzorgers of opvoeders normaal gesproken bieden. Dit heet gebruikelijke hulp. • De extra hulp die ouders kunnen bieden als dat nodig is. Dit heet bovengebruikelijke hulp. De gemeente kijkt of ouders beschikbaar zijn en in staat zijn om die hulp te bieden en of dit niet leidt tot overbelasting. Ouders kunnen zelf aangeven of het bieden van deze hulp voor hen financieel haalbaar is. De gemeente toetst de financiële situatie van het gezin niet.	De tekst is herschreven naar B2/B1-taalniveau. Daarnaast is de formulering van lid 1 en lid 7 aangepast. Wordt de bepaling in lid 1 en 7 met betrekking tot financiële problemen gelezen als een harde financiële drempel, dan is dat in strijd met de Jeugdwet. Wordt het gelezen als een open vraag aan ouders of zij het financieel redden, waarbij van hun antwoord wordt uitgegaan dat is dat wel toegestaan. Dit laatste wordt door de jeugdconsulenten in de praktijk al toegepast.

	· het aanspreken van een aanvullende zorg verzekering die is afgesloten 2. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders. Zij zijn namelijk verplicht de tot hun gezin behorende minderjarige jeugdigen te verzorgen, op te voeden, te begeleiden en toezicht op hen te houden. Dit geldt ook als de jeugdige een ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek heeft. Bij uitval van 1 van de ouders neemt de andere ouder de gebruikelijke hulp over. Dit geldt ook bij gescheiden ouders. Er wordt dan ook rekening gehouden met de gebruikelijke hulp van de ouder waar de jeugdige niet woont. 3. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt de gemeente of de benodigde hulp uitgaat boven de hulp die een jeugdige van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. De gemeente houdt hierbij rekening met de volgende factoren: a. de leeftijd van de jeugdige b. de mate van zorg bij activiteiten en handelingen, de mate van toezicht en de mate van begeleiding/stimulans die een jeugdige van die leeftijd nodig heeft c. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige d. de mate van planbaarheid van de hulp	• De hulp vanuit familie, vrienden en anderen in het sociale netwerk. • Een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten. 2. Gebruikelijke hulp is de hulp die ouders en andere verzorgers of opvoeders normaal gesproken bieden aan een kind. Ouders zijn verplicht hun kind te verzorgen, op te voeden en te begeleiden. Dit geldt ook als het kind een ziekte, aandoening of beperking heeft. Als één ouder wegvalt, neemt de andere ouder de gebruikelijke hulp over. Dit geldt ook bij gescheiden ouders. De gemeente houdt dan ook rekening met de hulp die de ouder kan bieden bij wie het kind niet woont. 3. Om te bepalen of sprake is van gebruikelijke hulp, beoordeelt de gemeente of een kind meer hulp nodig heeft dan kinderen van dezelfde leeftijd zonder ziekte, beperking of andere problemen. Daarbij kijkt de gemeente naar de volgende factoren: a. De leeftijd van het kind. b. Hoeveel hulp, toezicht en begeleiding een kind van die leeftijd normaal nodig heeft. c. Het soort hulp, hoe lang de hulp nodig is en hoe intensief de hulp moet zijn. d. In hoeverre de hulp van tevoren gepland kan worden. e. De behoeften en mogelijkheden van het kind. 4. Als er sprake is van gebruikelijke hulp geeft de gemeente geen jeugdhulp. Hierop kan	In lid 11 is de zin met het jaartal en het bedrag dat de Belastingdienst hanteert als onbelaste reiskostenvergoeding verwijderd. Dit voorkomt een jaarlijkse aanpassing.

	e. de mate van planbaarheid van de hulp f. de behoeften en mogelijkheden van de jeugdige 4. Als er sprake is van gebruikelijke hulp verstrekt de gemeente geen individuele voorziening tot jeugdhulp. Hierop kan (tijdelijk) een uitzondering worden gemaakt als de ouders door (dreigende) overbelasting de gebruikelijke hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige. 5. Gaat het om hulp die de gebruikelijke hulp overstijgt, zijn de ouders in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor het bieden van deze bovengebruikelijke hulp. De gemeente beoordeelt dan of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden, zoals in lid 1 staat weergegeven. De gemeente maakt hierbij onderscheid tussen kortdurende en langdurende situaties: - Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samen hangende zelfredzaamheid van de jeugdige. Het gaat hierbij over een aaneen gesloten éénmalige periode van maximaal drie maanden in één kalenderjaar. - Langdurend: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de jeugdhulp langer dan drie maanden nodig is of voor meerdere periodes van drie maanden in één kalender jaar. De gemeente verwacht van ouders dat zij in kortdurende situaties de bovengebruikelijke hulp bieden, tenzij dit gelet op de aard van de hulp niet	tijdelijk een uitzondering worden gemaakt als ouders door de zorg voor het kind overbelast zijn geraakt en daardoor de gebruikelijke hulp niet meer kunnen bieden. 5. Als de hulp verder gaat dan gebruikelijke hulp (bovengebruikelijke hulp), zijn ouders in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor deze hulp. De gemeente beoordeelt vervolgens of van ouders verwacht mag worden dat zij deze hulp bieden, zoals bedoeld in lid 1. Daarbij maakt de gemeente onderscheid tussen twee situaties: • Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het gezondheidsprobleem en op verbetering van hoe zelfstandig de jongere zich kan redden. Het gaat om één aaneengesloten periode van maximaal drie maanden binnen één jaar. • Langdurend: het gaat om een langdurige of chronische situatie waarbij de hulp naar verwachting langer dan drie maanden nodig is, of meerdere keren per jaar voor een periode van drie maanden. In kortdurende situaties verwacht de gemeente dat ouders de bovengebruikelijke hulp bieden. Dit geldt niet als de soort hulp dat niet toelaat of als ouders door (dreigende) overbelasting die hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de overbelasting en de hulp aan het kind. 6. Bij de beoordeling in langdurige situaties kijkt de gemeente naar de volgende factoren:	

	kan worden verwacht of de ouders door (dreigende) overbelasting de hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige. 6. Bij de beoordeling in langdurige situaties houdt de gemeente rekening met de volgende factoren: a. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige b. de mate van planbaarheid van de hulp c. het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders d. de manier van omgaan van ouders met de problemen van de jeugdige e. vaardigheden van de ouders om zelf hulp te bieden (bijvoorbeeld een verpleegachtergrond) f. of er sprake is van problematiek bij de ouders, zoals relationele problemen of schulden g. welke verplichtingen de ouders hebben, bijvoorbeeld voor werk en sociale verplichtingen h. het belang van ouders om een inkomen uit arbeid te krijgen en het eventueel ontstaan van financiële problemen i. de woonsituatie j. de samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden (bijvoorbeeld of er sprake is van een wettelijke	a. Het soort hulp, hoe lang de hulp nodig is en hoe intensief de hulp moet zijn. b. In hoeverre de hulp van tevoren gepland kan worden. c. Het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders. d. Hoe de ouders omgaan met de problemen van het kind. e. Of de ouders vaardigheden hebben om zelf hulp te bieden, bijvoorbeeld door een verpleegkundige achtergrond. f. Of er problemen zijn bij de ouders, zoals relatieproblemen of schulden. g. Welke verplichtingen de ouders hebben, zoals werk en sociale verplichtingen. h. Het belang van ouders om inkomen uit werk te hebben en of het bieden van hulp tot financiële problemen leidt. Dit is één van de factoren in de bredere afweging en mag niet als zelfstandige grond worden gebruikt om jeugdhulp te weigeren. i. De woonsituatie van het gezin. j. De samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden, bijvoorbeeld of er sprake is van een wettelijke stiefouder. k. Of er een sociaal netwerk is en wat de mogelijkheden en bereidheid zijn van dat netwerk om te helpen. l. Andere individuele omstandigheden die de jongere en ouders zelf inbrengen. 7. Als de factoren uit lid 6 niet leiden tot problemen bij het bieden van hulp, de	

	stiefouder of niet) k. is er een sociaal netwerk en zo ja, wat zijn de mogelijkheden en de bereidheid van het sociaal netwerk om de jeugdige of zijn ouders te ondersteunen l. overige individuele omstandigheden die door jeugdige en ouders worden ingebracht 7. Als bovengenoemde factoren niet leiden tot problemen bij het kunnen verlenen van de hulp door de ouders, bij de beschikbaarheid van de ouders voor het verlenen van de hulp, bij de belasting van de ouders en bij de financiële situatie van de ouders wordt van hen verwacht dat zij de bovengebruikelijke hulp (eventueel deels) verlenen. De gemeente verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp. 8. Bij (dreigende) overbelasting geldt nog het volgende: Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige. Als de overbelasting ziet op spanningen door het werk (bijvoorbeeld door te veel uren werken of stress) of door andere factoren buiten de zorg van de jeugdige om, moet de ouder eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen. Bij een aanvraag voor een individuele voorziening tot jeugdhulp bekijkt de gemeente wat wordt gedaan om die spanningen te verminderen. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of	beschikbaarheid van de ouders, overbelasting van de ouders of de financiële situatie, verwacht de gemeente dat ouders de bovengebruikelijke hulp zelf bieden. De gemeente verstrekt dan geen individuele voorziening voor jeugdhulp. De financiële situatie is één van de factoren in de bredere afweging, maar mag niet als zelfstandige grond worden gebruikt om jeugdhulp te weigeren. 8. Bij overbelasting of dreigende overbelasting gelden de volgende regels: • Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan het kind. • Als de overbelasting komt door werk of andere factoren buiten de zorg voor het kind, moet de ouder eerst een oplossing zoeken voor die oorzaak. • Bij een aanvraag voor jeugdhulp kijkt de gemeente wat er wordt gedaan om de overbelasting te verminderen. • Als de overbelasting verminderd kan worden door het werk of sociale activiteiten anders in te richten, wordt dit eerst van de ouder verwacht. • De zorg voor het kind gaat voor op sociale en maatschappelijke activiteiten. • Een persoonsgebonden budget (pgb) voor het verlenen van hulp door een ouder wordt beëindigd als er sprake is van overbelasting. Een andere zorgverlener moet de hulp dan overnemen. 9. Als ouders hulp kunnen vragen aan het sociale netwerk voor de zorg aan het kind, wordt	

	andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt dit eerst van de ouder verwacht. Het verlenen van hulp aan je kind gaat voor op sociale/maatschappelijke activiteiten. Een Pgb voor het verlenen van hulp aan een jeugdige door een ouder wordt beëindigd als er sprake is van (dreigende) overbelasting. Een andere zorgverlener moet het verlenen van hulp overnemen om de overbelasting te stoppen. 9. Als ouders een beroep kunnen doen op het sociale netwerk voor het bieden van ondersteuning bij de benodigde hulp aan de jeugdige wordt van hen verwacht dat ze hier gebruik van maken. De ondersteuning die het sociale netwerk biedt, valt onder de eigen kracht. De gemeente verstrekt hiervoor geen individuele voorziening tot jeugdhulp. 10.Als de jeugdige en/of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp (deels) vergoedt, wordt van ouders verwacht dat zij deze aanspreken. De gemeente verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp of alleen een aanvullende voorziening voor het gedeelte dat niet wordt vergoed. 11. Vanuit het oogpunt van medicaliseren/ normaliseren en benutten van eigen kracht, vinden we dat het vervoer van een jeugdige naar een jeugdhulpvoorziening in de basis de verantwoordelijkheid is van ouders/verzorgers/net werk als onderdeel van gebruikelijke hulp. Het gaat hierbij nadrukkelijk om vervoer van de	van hen verwacht dat zij dat ook doen. De hulp die het sociale netwerk biedt, valt onder eigen kracht. De gemeente verstrekt hiervoor geen individuele voorziening voor jeugdhulp. 10. Als de jongere of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp vergoedt, wordt van ouders verwacht dat zij gebruik maken van die verzekering. De gemeente verstrekt dan geen individuele voorziening voor jeugdhulp, of alleen een aanvullende voorziening voor het deel dat niet vergoed wordt. 11. Het vervoer van een kind naar een jeugdhulpvoorziening is de verantwoordelijkheid van ouders, verzorgers of het sociale netwerk. Dit valt onder gebruikelijke hulp. Het gaat alleen om vervoer van het kind, niet om vervoer van ouders of verzorgers zonder het kind. Twee retourritten (heen en terug) per week worden als gebruikelijke hulp beschouwd. Als uit onderzoek van de gemeente blijkt dat ouders, verzorgers of het sociale netwerk het vervoer niet zelf kunnen organiseren, kan een vervoersvoorziening worden aangevraagd op grond van de Jeugdwet. Vervoer kan worden ingezet als taxivervoer, pgb of een vergoeding. De vergoeding is gelijk aan het geldende onbelaste kilometertarief van de Belastingdienst. Als vervoer onderdeel is van de jeugdhulp-voorziening zelf, is dit opgenomen in het Productenboek Inkoop Gespecialiseerde Jeugdhulp Regio Noordoost Brabant.	

	jeugdige en niet om vervoer van ouders of verzorgers naar een jeugdhulplocatie zonder de jeugdige. Hierbij wordt twee keer rijden (heen en terug) per week als gebruikelijke hulp beschouwd. Indien uit onderzoek blijkt dat ouders/verzorgers/netwerk niet in staat zijn zelf het vervoer te organiseren, kan men in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening op grond van de jeugdwet. Daar waar vervoer onderdeel uitmaakt van de jeugdhulpvoorziening, is dit opgenomen in het Productenboek Inkoop Gespecialiseerde Jeugdhulp Regio Noordoost Brabant van het betreffende jaar. Vervoer kan ingezet worden in de vorm van taxivervoer, Pgb of een vergoeding. De vergoeding is gelijk aan de onbelaste kilometervergoeding die de Belastingdienst hanteert (voor 2025: € 0,23). 12. Dit artikel is van toepassing op alle nieuwe aanvragen en verlengingen.		
Artikel 4.3	ARTIKEL 4.3 VRIJ TOEGANKELIJKE VOORZIENINGEN 1. De gemeente zorgt ervoor dat kinderen en jongeren zoveel mogelijk gezond, kansrijk en veilig kunnen opgroeien. Om dat te bereiken, ondersteunt de gemeente jongeren en hun ouders in ieder geval met de onderstaande vrij toegankelijke voorzieningen: a. het versterken van de opvoed- en opgroeiomgeving, waarin gezinnen, wijken of kernen, scholen en kinderopvang	ARTIKEL 4.3 VRIJ TOEGANKELIJKE VOORZIENINGEN 1. De gemeente zorgt ervoor dat kinderen en jongeren zoveel mogelijk gezond, kansrijk en veilig kunnen opgroeien. Daarvoor biedt de gemeente de volgende vrij toegankelijke voorzieningen. Dit zijn voorzieningen die iedereen vrij kan gebruiken zonder dat daar een besluit van de gemeente voor nodig is: a. Ondersteuning bij het samenwerken van gezinnen, wijken, scholen en kinderopvang,	De tekst is herschreven naar B2/B1-taalniveau. Er hebben geen inhoudelijke wijzigingen plaatsgevonden.

	samenwerken en elkaar aanvullen; b. ondersteuning bij het opvoeden en opgroeien in de vorm van informatie, persoonlijk advies en specifieke cursussen of trainingen; c. jeugdgezondheidszorg (GGD); d. het jongerenwerk en jongerencentra; e. generalistische basiszorg van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG); f. een vertrouwenspersoon en onafhankelijke cliëntondersteuning; g. voorzieningen voor spoedeisende situaties. 2. De gemeente zorgt ervoor dat signalen over zorgen bij opgroei- en opvoedingsproblemen zo vroeg mogelijk worden opgevangen door bovengenoemde instanties en dat daar ook zo vroeg mogelijk ondersteuning wordt geboden. 3. De Rijksoverheid biedt het Advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling Veilig Thuis. Dit advies- en meldpunt biedt 24 uur per dag, 7 dagen per week advies en ondersteuning aan iedereen die direct of indirect is betrokken bij huiselijk geweld en kindermishandeling. 4. De gemeente kan nadere regels vaststellen over de aan de vrij toegankelijke en individuele voorzieningen verbonden voorwaarden.	zodat zij elkaar kunnen versterken. b. Hulp bij het opvoeden en opgroeien, zoals informatie, persoonlijk advies en cursussen of trainingen. c. Jeugdgezondheidszorg via de GGD. d. Jongerenwerk en jongerencentra. e. Algemene hulp van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). f. Een vertrouwenspersoon en onafhankelijke cliëntondersteuner. g. Voorzieningen voor spoedeisende situaties. 2. De gemeente zorgt ervoor dat zorgen over de opvoeding of het opgroeien van een kind zo vroeg mogelijk worden gesignaleerd. De bovengenoemde organisaties bieden dan ook zo vroeg mogelijk ondersteuning. 3. De Rijksoverheid biedt het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kinder-mishandeling, ook wel Veilig Thuis genoemd. Dit meldpunt is 24 uur per dag, 7 dagen per week bereikbaar voor iedereen die direct of indirect te maken heeft met huiselijk geweld of kindermishandeling. 4. De gemeente kan aanvullende regels vaststellen over de voorwaarden die gelden voor de vrij toegankelijke en individuele voorzieningen.	
Artikel 4.4	ARTIKEL 4.4 INDIVIDUELE VOORZIENINGEN (ONDERSTEUNING-OP-MAAT) 1. De gemeente kan in ieder geval de volgende ondersteuning-op-maat aanbieden:	ARTIKEL 4.4 INDIVIDUELE VOORZIENINGEN (ONDERSTEUNING-OP-MAAT) 1. De gemeente zorgt voor de volgende hulp op maat:	De tekst is herschreven naar B2/B1-taalniveau. Er hebben geen inhoudelijke wijzigingen plaatsgevonden.

	a. consultatie en advies; b. respijtzorg (verblijf licht, logeeropvang); c. begeleiding (basis en specialistisch); d. daghulp (basis, specialistisch en intensief); e. orthopedagogische behandeling (basis en specialistisch); f. generalistische Basis GGZ; g. specialistische GGZ; h. dyslexiezorg; i. medicatie consultatie; j. vaktherapie; k. intensieve specialistische jeugdhulp in het netwerk van de jeugdige; l. pleegzorg; m. verblijf (gezinsvervangend, basis, specialistisch en intensief); n. gesloten jeugdhulp; o. crisishulp; p. vervoer in het kader van de jeugdwet. 2. Deze ondersteuning is niet vrij toegankelijk. De inwoner heeft daarvoor een besluit van de gemeente of een verwijzing van een huisarts, medisch specialist, jeugdarts, gecertificeerde instelling of jeugdreclassering nodig. 3. Voor deze ondersteuning gelden de voorwaarden voor jeugdhulpaanbieders die opgenomen zijn in het Productenboek Inkoop Gespecialiseerde Jeugdhulp Regio Noordoost Brabant van het betreffende jaar.	a. Advies en overleg. b. Tijdelijke overname van zorg zodat ouders even op adem kunnen komen (respijtzorg). c. Begeleiding van het kind, zowel basis als specialistisch. d. Hulp overdag voor het kind, zowel basis, specialistisch als intensief. e. Orthopedagogische behandeling, zowel basis als specialistisch. Dit is behandeling gericht op de opvoeding en ontwikkeling van het kind. f. Algemene geestelijke gezondheidszorg (basis GGZ). g. Specialistische geestelijke gezondheidszorg (specialistische GGZ). h. Hulp bij ernstige lees- en spellingsproblemen (dyslexiezorg). i. Overleg met een arts over medicatie. j. Therapie via creatieve of lichamelijke activiteiten, zoals muziek, drama of beweging (vaktherapie). k. Intensieve specialistische hulp in de omgeving van het kind. l. Pleegzorg. m. Verblijf buiten het eigen gezin, zowel gezinsvervangend, basis, specialistisch als intensief. n. Gesloten jeugdhulp. o. Crisishulp. p. Vervoer in het kader van de Jeugdwet. 2. Deze vormen van hulp zijn niet vrij toegankelijk. De inwoner heeft hiervoor een besluit van de gemeente nodig, of een	

		verwijzing van een huisarts, medisch specialist, jeugdarts, gecertificeerde instelling of jeugd-reclassering. 3. Voor deze hulp gelden de voorwaarden voor jeugdhulpaanbieders die zijn opgenomen in het Productenboek Inkoop Gespecialiseerde Jeugdhulp Regio Noordoost Brabant van het betreffende jaar.	
Artikel 4.5	ARTIKEL 4.5 OVERGANG VAN 18- NAAR 18+ 1. De gemeente is ervoor verantwoordelijk dat jongeren, die jeugdhulp krijgen, ondersteund blijven als die ondersteuning nog nodig is als ze 18 jaar worden. Dat wil zeggen dat de gemeente samen met de jongere en jeugdhul paanbieder zorgt voor een toekomstplan voor de jongere op alle belangrijke onderwerpen. 2. Dit plan besteedt in ieder geval aandacht aan de volgende onderwerpen: a. scholing, werk en/of participatie; b. wonen; c. inkomen; d. zorg en ondersteuning; e. vrije tijd; f. het netwerk van de jongere. 3. Het is onder bepaalde wettelijke voorwaarden mogelijk dat de jeugdhulp wordt verlengd. Dit kan maximaal tot de dag dat de jongere 23 jaar wordt. Deze verlenging is dan een onderdeel van het toekomstplan. 4. Als een jeugdige ouder dan 18 jaar niet in aanmerking komt voor verlengde jeugdhulp en ondersteuning nog wel wenselijk is, kan de	ARTIKEL 4.5 OVERGANG VAN 18- NAAR 18+ 1. De gemeente zorgt ervoor dat jongeren die jeugdhulp ontvangen ook na hun 18e verjaardag hulp blijven krijgen als dat nog nodig is. De gemeente maakt daarvoor samen met de jongere en de jeugdhulpaanbieder een toekomstplan over belangrijke onderwerpen voor de toekomst van de jongere. 2. In het toekomstplan wordt in ieder geval aandacht besteed aan: a. Opleiding, werk en/of meedoen in de samenleving. b. Wonen. c. Inkomen. d. Zorg en ondersteuning. e. Vrije tijd. f. Het netwerk van de jongere. 3. Als een jeugdige van 18 jaar nog ondersteuning nodig heeft wordt eerst gekeken of die ondersteuning vanuit een voorliggende, andere wet (bijvoorbeeld Wmo) kan worden gekregen. Als dat niet mogelijk is kan onder bepaalde wettelijke voorwaarden de jeugdhulp worden verlengd. Dit kan maximaal tot de dag	De tekst is herschreven naar B2/B1-taalniveau. Daarnaast is lid 3 en 4 samengevoegd en is daardoor nadrukkelijker duidelijk gemaakt dat volgtijdelijk eerst naar inzet van andere wetten wordt gekeken. Pas als dat niet tot de mogelijkheden behoort is inzet van verlengde jeugdhulp mogelijk.

	jeugdige een aanvraag indienen voor ondersteuning vanuit de Wmo. 5. Als sprake is van pleegzorg, dan wordt deze ingezet tot de dag dat de jongere 21 jaar wordt, tenzij de jongere 18 jaar of ouder is en heeft aangegeven op eigen benen te willen staan. De jeugdhulp kan zo nodig onder bepaalde wettelijke voorwaarden worden verlengd totdat de jongere 23 jaar wordt.	dat de jeugdige 23 jaar wordt. Die verlenging is dan een onderdeel van het toekomstplan. 4. Bij pleegzorg loopt de pleegzorg door tot de dag dat de jongere 21 jaar wordt. Dit geldt niet als de jongere 18 jaar of ouder is en heeft aangegeven zelfstandig te willen leven. De jeugdhulp kan onder bepaalde wettelijke voorwaarden worden verlengd tot de dag dat de jongere 23 jaar wordt.	

Hoofdstuk 5 – Wonen in een veilige en gezonde omgeving

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 5.2.2 sub d	Het gaat om voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder veel meerkosten meegenomen kunnen worden;	Het gaat om voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie meegenomen kunnen worden;	De term 'zonder veel meerkosten' biedt ruimte voor onduidelijkheid en discussie over wat veel meerkosten zijn. Door het meerkosten-criterium los te laten kan de individuele situatie en de mogelijkheden daarin in totaliteit beoordeeld worden.
Artikel 5.2.2 sub g	De inwoner is verhuisd naar een woning die niet de meest geschikte woning is	De inwoner is verhuisd naar een woning die niet de meest geschikte woning is	Met deze nieuwe tekst is duidelijker wat met de term 'toestemming van de gemeente' bedoeld wordt.

	om de belemmeringen bij het normale gebruik van zijn woning weg te nemen, tenzij de gemeente daar toestemming voor heeft gegeven;	om de belemmeringen bij het normale gebruik van zijn woning weg te nemen, tenzij de gemeente hiervoor naar aanleiding van een Wmo onderzoek toestemming heeft gegeven;	
Artikel 5.2.3	Een woonvoorziening die een eerder verstrekte woonvoorziening vervangt, kan alleen worden verstrekt als: de eerder verstrekte woonvoorziening technisch is afgeschreven; de eerder verstrekte woonvoorziening verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner om; of de woonvoorziening geen oplossing meer is voor de woonproblemen van de inwoner.	Een woonvoorziening die een eerder verstrekte woonvoorziening vervangt, kan alleen worden verstrekt als: de eerder verstrekte woonvoorziening technisch is afgeschreven; of de eerder verstrekte woonvoorziening verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner om en vervanging hiervan niet wordt gedekt vanuit een door de inwoner afgesloten verzekering; of de woonvoorziening geen oplossing meer is voor de woonproblemen van de inwoner.	In sub b van dit artikel is de eigen verzekering van de inwoner opgenomen als primaire oplossing in de situatie waarin een voorziening verloren is gegaan buiten de schuld van de inwoner.
Artikel 5.2.4	De hoogte van de vergoeding voor de kosten van onderhoud, keuring, reparatie en verzekering van de woonvoorzieningen is gelijk aan de werkelijke kosten. De aanbieder en de gemeente bepalen hoeveel onderhoud en welke keuring er nodig is.		Dit artikel wordt verwijderd. De inhoud hiervan is van toepassing op verstrekking van een persoonsgebonden budget en is ook opgenomen in artikel 8.1.5 in het hoofdstuk waarin de pgb artikelen zijn opgenomen.
Artikel 5.2.5 (door omnummering nu 5.2.4)			Dit artikel blijft ongewijzigd Door vervallen van artikel 5.2.4 (oud) wordt dit artikel omgenummerd naar 5.2.4 Overlijden

Artikel 5.3.1 lid 4 sub a	Ondersteuning bij een schoon huis. Deze ondersteuning bestaat uit schoonmaak hulp. Deze hulp maakt alleen schoon, waarbij vooral het zware schoonmaak werk wordt gedaan en/of	Ondersteuning bij een schoon huis. Deze ondersteuning bestaat uit schoonmaakhulp. Deze hulp maakt alleen schoon, waarbij het zware en lichte schoonmaakwerk wordt overgenomen en/of	Als er geen regie gevoerd hoeft te worden en het gaat alleen om de zware taken, dan wordt vaak de algemene voorziening ingezet. Als er meer overgenomen moet worden, dus ook het lichtere schoonmaakwerk, dan wordt de maatwerk ingezet. De term 'wordt gedaan' is vervangen door 'overgenomen' om een duidelijker onderscheid aan te geven tussen de ondersteuning in sub a (overnemen van taken) en sub b (regie voeren)
Artikel 5.3.1 lid 9	-	Voor onderzoek naar de gebruikelijke hulp van huisgenoten zoals genoemd in lid 7 van dit artikel is artikel 3.6.1 van deze verordening van overeenkomstige toepassing.	Dit artikellid is extra toegevoegd om aan te geven welke criteria van toepassing zijn bij beoordelen van de gebruikelijke hulp van huisgenoten
Artikel 5.4.1 lid 2 sub a	volwassenen met psychiatrische problemen met beperkt psychische of psychosociale functioneren eventueel gecombineerd met beperkt intellectueel vermogen en/of gedragsproblemen en tijdelijk niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;	volwassenen met psychiatrische problemen met beperkt psychisch of psychosociaal functioneren, eventueel gecombineerd met beperkt intellectueel vermogen en/of gedragsproblemen, die tijdelijk niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;	Kleine tekstuele aanpassing om typfoutjes te verbeteren. Geen juridisch-inhoudelijke wijziging
Artikel 5.4.2 lid 1 sub a	De inwoner een geldende psychiatrische diagnose heeft van een arts (BIG-geregistreerde artikel 14-functionaris); of	de inwoner een geldende psychiatrische en/of psychosociale diagnose heeft van een arts (BIG-geregistreerde artikel 14-functionaris); en	De term 'psychosociale' is toegevoegd voor de aard van de van toepassing zijnde diagnoses. De oorspronkelijke tekst was op dit punt niet volledig.

			Door het woord ‘’of” te vervangen naar ‘’en” klopt de toewijzingsgrond wel. Anders zou iedereen met een diagnose in aanmerking kunnen komen voor beschermd wonen en dat is niet het geval.
Artikel 5.5.1		**Artikel 5.5.1 Uitgangspunten**	Dit artikel had geen titel. Dit is aangepast in lijn met de rest van de artikelen.
Artikel 5.5.2 lid 2 sub b	hij een fysieke of zintuigelijke beperking heeft waardoor de opvang niet of onvoldoende toegankelijk is.		Deze uitsluitingsgrond wordt verwijderd uit de verordening. Het is niet wenselijk om iemand op voorhand uit te sluiten van ondersteuning op grond van zijn fysieke of zintuigelijke beperking. Als een opvanglocatie onvoldoende toegankelijk is voor iemand, dan hoort iemand niet uitgesloten te worden van deze ondersteuning als deze noodzakelijk is, maar moet onderzoek gedaan worden naar een passend alternatief. Sub c, d en e van dit artikel worden omgenummerd naar b, c en d.
Artikel 5.6	**Artikel 5.6 Vrouwenopvang**	**Paragraaf 5.6 Vrouwenopvang** **Artikel 5.6.1 Uitgangspunten** Een inwoner komt in aanmerking voor de vrouwenopvang als: deze slachtoffer is van geweld in huiselijke kring, dan wel slachtoffer is	In de systematiek van de verordening is dit geen artikel maar een paragraaf Complete tekst van de paragraaf wordt ongewijzigd opgenomen in nieuw artikel 5.6.1

		van mensenhandel, en vanwege aspecten van veiligheid de thuissituatie moet verlaten; of er sprake is van kindermishandeling en opvang van kind(eren) met de beschermende ouder/verzorger in de opvang noodzakelijk is; en deze 18 jaar of ouder is, al dan niet met kinderen; en geen mogelijkheid heeft om zelf, al dan niet met gebruikmaking van het eigen sociale netwerk of door interventie van derden, een veilige situatie te creëren of in alternatieve huisvesting te voorzien. De centrumgemeente 's-Hertogenbosch voert deze opvang uit voor de 12 gemeenten Bernheze, Boekel, Boxtel, Maasdriel, Meierijstad, Oss, Sint-Michielsgestel, 's-Hertogenbosch, Vught, Zaltbommel, Maashorst en Land van Cuijk.	
Nieuwe paragraaf 5.7 Zorg & Veiligheid	-	**Paragraaf 5.7 Zorg & Veiligheid** De gemeente Meierijstad werkt met procesregisseurs Zorg & Veiligheid. Zij worden ingezet als de veiligheid van de inwoner en/of zijn omgeving in het geding is bij zorgvraagstukken. Het bevorderne van veiligheid en leefbaarheid in de gemeente en het voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld is een taak van de gemeente die	Door toevoeging van deze nieuwe paragraaf is in de verordening de noodzakelijke grondslag opgenomen voor het verwerken van persoonsgegevens vanuit Zorg en Veiligheid Deze paragraaf kent geen losse artikelen.

		is beschreven in artikel 2.1.2 lid 2 sub a van de Wmo.	
Paragraaf 5.7 (door omnummering nu 5.8) **Inleidende tekst**	Een mantelzorger zorgt langdurig, intensief en onbetaald voor iemand in de thuissituatie of in een instelling, die een beperking, chronische of levensbedreigende ziekte heeft en met wie hij al een persoonlijke band heeft. Mantelzorgers vervullen een belangrijke rol. Daarom investeert de gemeente in de ondersteuning van mantelzorgers om overbelasting te voorkomen. Ook heeft de gemeente aandacht voor erkenning en waardering van deze groep, via een jaarlijkse mantelzorgwaardering.	Een mantelzorger zorgt langdurig, intensief en onbetaald voor iemand in de thuissituatie of in een instelling, die een beperking, chronische of levensbedreigende ziekte heeft en met wie hij al een persoonlijke band heeft. Mantelzorgers vervullen een belangrijke rol. Daarom investeert de gemeente in de ondersteuning van mantelzorgers om overbelasting te voorkomen. Ook heeft de gemeente aandacht voor erkenning en waardering van deze groep, door middel van een jaarlijkse mantelzorgwaardering.	Tekstuele aanpassing aan het einde van deze tekst. De term ‘via’ is vervangen door ‘door middel van'. Geen juridisch inhoudelijke wijziging De artikelen 5.7.1 tot en met 5.7.6 worden omgenummerd naar 5.8.1 tot en met 5.8.6.
Artikel 5.7.3 (door hernummering nu 5.8.3) **Inleidende tekst en lid 1**	Met Kortdurend verblijf bedoelen we het logeren elders (van de inwoner met beperking). 1. De gemeente kan op aanvraag van de inwoner met een beperking ter ontlasting van de mantelzorger een vergoeding toekennen voor kort verblijf van die inwoner op een ander adres. Kortdurend verblijf is bedoeld ter ontlasting van de mantelzorger en uitdrukkelijk preventief bedoeld. Met	1. De gemeente kan op aanvraag van de inwoner met een beperking ter ontlasting van de mantelzorger een vergoeding toekennen voor kort verblijf van die inwoner op een ander adres. Of voor een ander uit het netwerk van de inwoner die de zorg van de mantelzorger tijdelijk overneemt op het eigen adres van de inwoner. Deze ondersteuning is om de mantelzorger te ontlasten en uitdrukkelijk preventief bedoeld. Met kortdurend verblijf wil de	Verruiming van de voorwaarden voor kortdurend verblijf zodat dit ook informeel met het eigen netwerk van de inwoner vormgegeven kan worden. De noodzakelijke zorg kan in eigen woning of elders ontvangen worden.

	kortdurend verblijf wil de gemeente bereiken dat de mantelzorger de zorg thuis vol kan houden zodat opname in een intramurale instelling wordt voorkomen of uitgesteld.	gemeente bereiken dat de mantelzorger de zorg op het adres van de inwoner vol kan zouden zodat opname in een intramurale instelling wordt voorkomen of uitgesteld.	
Artikel 5.7.6 (door omnummering nu 5.8.6) **Laatste zin**	Aan het realiseren van een mantelwoning zijn voorwaarden verbonden. Deze is terug te vinden op www.meierijstad.nl/mantelwonen.	Aan het realiseren van een mantelwoning zijn voorwaarden verbonden. Deze zijn terug te vinden op www.meierijstad.nl/mantelwonen.	Taal technische correctie. In de laatste zin is het woordje ‘is’ vervangen door 'zijn'. Geen juridisch inhoudelijke aanpassing.

Hoofdstuk 6 – Vervoer naar school

Geen wijzigingen

Hoofdstuk 7 – Inkomen en schulden

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Paragraaf 7.2 aanhef en lid 1	PARAGRAAF 7.2 INKOMEN EN BIJSTANDSNORM 1. Bij de bepaling van het inkomen in artikel 7.4.1 en 7.5.1 wordt aangesloten bij de wijze waarop het inkomen wordt vastgesteld in het kader van de bijzondere bijstand. Dit is geregeld in de Beleidsregel inkomensondersteuning Participatiewet Meierijstad 2025.	PARAGRAAF 7.2 INKOMEN EN BIJSTANDSNORM (PW) Artikel 7.2.1 Bepaling inkomen en bijstandsnorm 1. Bij de bepaling van het inkomen in artikel 7.4.1 en 7.5.1 wordt aangesloten bij de wijze waarop het inkomen wordt vastgesteld in het kader van de bijzondere bijstand. Dit is geregeld in de Regeling inkomensondersteuning Meierijstad 2026.	Abusievelijk was vergeten om de bepaling in deze paragraaf op te nemen in een artikel. Nu is dit hersteld. Daarnaast zal nog in 2026 de Beleidsregel inkomensondersteuning worden geactualiseerd, zodat de citeertitel ook zal wijzigen. Daarom is lid 1 op dit onderdeel aangepast. Er zijn geen inhoudelijke wijzigingen.
Paragraaf 7.3	PARAGRAAF 7.3 STUDIETOESLAG (PW) Studenten met een structurele medische beper-king hebben soms extra ondersteuning nodig om een opleiding te volgen. Dat is belangrijk omdat de kans op werk met een afgeronde opleiding groter is. Met een studietoeslag krijgt de student een zetje in de rug omdat de studiefinanciering wordt aangevuld. In deze paragraaf geeft de gemeente aan welk bedrag toegekend wordt en hoe dat wordt uitbetaald. Artikel 7.3.1 Hoogte en duur van de toeslag	PARAGRAAF 7.3 <<vervallen>>	Deze paragraaf wordt verwijderd uit de verordening welke door de gemeenteraad wordt vastgesteld. Het stellen van regels over de verlening van de studietoeslag is namelijk voorbehouden aan het college. Het handhaven van deze paragraaf in de verordening kan leiden tot vernietiging van besluiten die gebaseerd zijn op deze paragraaf. In de ‘Beleidsregel inkomensondersteuning

	De studietoeslag is gelijk aan het bedrag genoemd in artikel 7a van het Besluit loonkostensubsidie en minimumbedragen studietoeslag Participatiewet 2021, afgerond naar boven op een eenheid van € 10,00 en wordt elke maand uitbetaald.		Meierijstad Participatiewet 2025' is/wordt het beleid over de hoogte van de studietoeslag opgenomen. Daarbij zijn op inhoud geen wijzigingen aangebracht ten opzichte van de huidige tekst.
Artikel 7.4.2 lid 1	1. De inkomenstoeslag is per jaar (bedragen 2025): a. € 513 voor een alleenstaande; b. € 656 voor een alleenstaande ouder; c. € 730 voor gehuwden of samenwonenden.	1. De inkomenstoeslag is per jaar (bedragen 2026): a. € 531 voor een alleenstaande; b. € 679 voor een alleenstaande ouder; b. € 755 voor gehuwden of samenwonenden.	De bedragen zijn geactualiseerd op grond van art. 7.9 van de verordening. Omdat indexatiepercentage pas bekend is in december van ieder jaar is het helaas niet mogelijk om al de bedragen voor 2027 te benoemen.
Artikel 7.5.1		4. Inwoners met een andere nationaliteit dan de Nederlandse hebben alleen recht op de Meedoenregeling indien zij behoren tot de groep die omschreven is in artikel 11 lid 2 en lid 3 van de Participatiewet. 5. De bepalingen in artikel 13 lid 1 Participatiewet zijn van overeenkomstige toepassing voor de Meedoenregeling.	Formeel juridisch hebben ook vreemdelingen die bij het COA verblijven en ontheemde Oekraïners op basis van de huidige tekst recht op de Meedoenregeling. Dit is nooit de intentie geweest van de regeling. Daarom wordt met toevoeging van lid 4 geregeld dat deze personen worden uitgesloten van deze regeling. In de praktijk werd dit al zo toegepast. Het is dus uitsluitend een juridische verankering van een bestendige uitvoeringspraktijk. Het toegevoegde lid 5 regelt dat de uitsluitingsgronden die voor

			de bijstand gelden ook van toepassing worden verklaard voor de Meedoenregeling. Zo wordt voorkomen dat bijvoorbeeld een gedetineerde aanspraak zou kunnen maken op de Meedoenregeling.
Artikel 7.5.2 lid 1	(…) De bijdrage is € 247 per jaar (bedrag 2025).	(…) De bijdrage is € 256 per jaar (bedrag 2026).	Het bedrag is geactualiseerd op grond van art. 7.9 van de verordening. Omdat indexatiepercentage pas bekend is in december van ieder jaar is het helaas niet mogelijk om al het bedrag voor 2027 te benoemen.
Artikel 7.5.2 lid 2	De bijdrage wordt verhoogd met € 332 per jaar per ten laste komend kind (bedrag 2025).	De bijdrage wordt verhoogd met € 344 per jaar per ten laste komend kind (bedrag 2026).	Het bedrag is geactualiseerd op grond van art. 7.9 van de verordening. Omdat indexatiepercentage pas bekend is in december van ieder jaar is het helaas niet mogelijk om al het bedrag voor 2027 te benoemen.
Artikel 7.5.2 lid 3	3. De gemeente kan nadere regels stellen over de voorwaarden die gelden voor deze bijdrage.	3. De gemeente wijst de Meedoenregeling af als eerder van een andere gemeente over dat kalenderjaar een vergoeding, al dan niet in natura, is verstrekt vanuit een regeling die naar aard en doel overeenkomt met de Meedoenregeling.	Omdat in de afgelopen jaren niet is gebleken van noodzaak om nadere regels vast te stellen wordt deze bepaling geschrapt. Het vrijgekomen lid 3 wordt gebruikt om aan te geven dat als een inwoner eerder van een andere gemeente een vergoeding heeft gekregen voor kosten die vallen onder de werking van de Meedoenregeling

			er geen recht bestaat op de Meedoenregeling. Dit om dubbele verstrekkingen te voorkomen.
Artikel 7.5.2 lid 4 (nieuw)	-	4. In aanvulling op lid 2 wordt de bijdrage bij een ouder die vanuit co-ouderschap de verzorging draagt voor een minderjarig kind waarvoor geen kinderbijslag wordt ontvangen ook verhoogd. De verhoging is 50% van het bedrag genoemd in lid 2.	Dit nieuwe lid regelt dat een ouder die de verzorging draagt voor een minderjarig kind op grond van co-ouderschap ook een verhoging krijgt van de Meedoenregeling voor dat kind. De in lid 2 genoemde verhoging geldt immers alleen voor ouders die kinderbijslag krijgen voor hun minderjarige kind. In het geval van co-ouderschap zou de ouder die geen kinderbijslag krijgt geen aanspraak maken op de verhoging. Dat wordt met dit nieuwe lid gecorrigeerd.
Paragraaf 7.6	<<VERVALLEN>>	Paragraaf 7.6 Indexering Artikel 7.6.1 Indexering bedragen De bedragen genoemd in artikel 7.4.2 en 7.5.2 worden jaarlijks per 1 januari geïndexeerd op basis van de consumentenprijsindex (methode Schulinck) en worden naar boven afgerond op hele euro's.	Artikel 7.9 is verplaatst naar de eerder vervallen paragraaf 7.6. Inhoudelijk is er geen wijziging.
Paragraaf 7.8 (aanhef en inleidende tekst)	PARAGRAAF 7.8 SCHULDHULPVERLENING (Wgs) De gemeente zorgt ervoor dat de inwoner, die ondersteuning kan krijgen bij het oplossen van schulden, die ondersteuning zo snel mogelijk	PARAGRAAF 7.8 GELDZORGEN EN SCHULDHULPVERLENING (Wgs) De gemeente zorgt ervoor dat inwoners met geldzorgen of (dreigende) schulden zo vroeg	Nadrukkelijk is in de tekst aangegeven dat schuldhulpverlening meer dan curatief is. Met name in het kader van preventie zit de kracht van

	krijgt. Hier zijn verschillende mogelijkheden voor, deze staan vermeldt in de nadere regels.	mogelijk passende ondersteuning kunnen krijgen. Deze ondersteuning kan gericht zijn op het voorkomen, stabiliseren of oplossen van financiële problemen. De verschillende vormen van ondersteuning zijn opgenomen in de nadere regels.	de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs). Dit komt in de huidige tekst en aanhef beter tot zijn recht. Daarom is de term 'Geldzorgen en schuldhulpverlening' beter passend bij de gemeentelijke taak bij het uitvoeren van de Wgs.
Artikel 7.8.1	Artikel 7.8.1 Samenwerking en toegang 1. De gemeente werkt samen met andere organisaties om te voorkomen dat inwoners problematische schulden opbouwen. 2. De gemeente zorgt ervoor dat inwoners op een eenvoudige manier om hulp kunnen vragen bij het vinden van een oplossing voor hun schulden. 3. De gemeente informeert inwoners over de ondersteuning die zij kan bieden en zorgt ervoor dat die ondersteuning ook echt beschikbaar is. De gemeente sluit geen enkele inwoner bij voorbaat uit van ondersteuning. Een uitzondering op die regel is de inwoner die geen geldige verblijfstitel heeft. 4. De gemeente kan nadere regels stellen over de manier waarop en de voorwaarden waaronder inwoners met schulden worden ondersteund.	Artikel 7.8.1 Samenwerking en toegang 1. De gemeente werkt samen met andere organisaties om te voorkomen dat inwoners geldzorgen ontwikkelen of problematische schulden opbouwen. 2. De gemeente zorgt ervoor dat inwoners op een eenvoudige manier hulp kunnen vragen bij geldzorgen of het vinden van een oplossing voor hun schulden. 3. De gemeente informeert inwoners over de ondersteuning die zij kan bieden en zorgt ervoor dat deze ondersteuning toegankelijk en beschikbaar is. De gemeente sluit geen enkele inwoner bij voorbaat uit van ondersteuning. Een uitzondering op deze regel is de inwoner die geen geldige verblijfstitel heeft. 4. De gemeente kan nadere regels stellen over de manier waarop en de voorwaarden waaronder inwoners met geldzorgen of schulden worden ondersteund.	Zie toelichting bij paragraaf 7.8
Artikel 7.8.2	Artikel 7.8.2 Schuldhulpverlening De gemeente zorgt ervoor dat de inwoner, die ondersteuning kan krijgen bij het oplossen van	Artikel 7.8.2 Ondersteuning bij geldzorgen en schulden	In de huidige tekst werd te zwaar een focus gelegd op budgetbeheer. Met aanpassing

	schulden, die ondersteuning zo snel mogelijk krijgt. Een van de mogelijkheden die de gemeente kan aanbieden, is hulp bij het regelen van inkomsten en uitgaven (budgetbeheer). Budgetbeheer is erop gericht dat de inwoner weer overzicht krijgt in de financiële huishouding.	De gemeente zorgt ervoor dat inwoners met geldzorgen of (dreigende) schulden zo snel mogelijk passende ondersteuning krijgen. Deze ondersteuning kan bestaan uit preventieve ondersteuning, informatie en advies, begeleiding bij het verkrijgen van overzicht in de financiën, ondersteuning bij het oplossen van schulden of andere passende vormen van financiële ondersteuning. Een van de mogelijkheden die de gemeente kan aanbieden is hulp bij het beheren van inkomsten en uitgaven zodat de inwoner weer overzicht en stabiliteit krijgt in de financiële huishouding.	van de tekst wordt beter inzichtelijk gemaakt hoe divers en breed het aanbod is in het kader van de Wgs. Nadrukkelijker is de rol van preventie in de tekst opgenomen.
Artikel 7.8.3	Artikel 7.8.3 Besluit 1. Na het eerste gesprek informeert de gemeente de inwoner die ondersteuning kan krijgen met een besluit over de manier waarop de ondersteuning wordt gegeven. 2. De gemeente stuurt iedere inwoner die geen ondersteuning kan krijgen na het eerste gesprek een besluit waarin staat waarom er geen ondersteuning wordt gegeven. 3. Het besluit wordt genomen binnen 8 weken na het eerste gesprek.	-	Dit artikel is geschrapt op basis van het uitgangspunt dat we niet meer regelen dan nodig is (artikel 1.4 van de verordening). Hetgeen bepaald werd in dit artikel volgt namelijk dwingend uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb). En is dus overbodig om op te nemen in de verordening.
Artikel 7.9	Artikel 7.9 Indexering bedragen De bedragen genoemd in artikel 7.4.2 en 7.5.2 worden jaarlijks per 1 januari geïndexeerd op basis van de consumentenprijsindex (methode Schulinck) en worden naar boven afgerond op hele euro's.	-	Zie toelichting bij 7.6.

Hoofdstuk 8 – De vorm van ondersteuning

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 8.1.3 lid 1	In plaats van ondersteuning in natura kan de inwoner een persoonsgebonden budget (Pgb) ontvangen. Dit kan alleen als het om Wmo-ondersteuning of jeugdhulp gaat en de inwoner voldoet aan de voorwaarden die de Wmo en de Jeugdwet stellen en die in deze paragraaf staan. voor het Pgb als bedoeld in de Jeugdwet geldt als extra voorwaarde dat de persoon aan wie een Pgb wordt verstrekt de jeugdhulp alleen kan betrekken via informele hulp als er sprake is van persoonlijke verzorging of individuele begeleiding; voor het Pgb zoals bedoeld in de Wmo geldt als extra voorwaarde dat het Pgb niet wordt verstrekt als er sprake is van intramuraal beschermd wonen, maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en/of verslavingszorg. En dat het tarief informeel niet van toepassing is bij vormen van groepsbegeleiding, dagbesteding BW, kortdurend verblijf, kleinschalig thuis en zelfstandig thuis. Tenzij de 1e- of 2e-graads ondersteuner beschikt over relevante diploma's.	In plaats van ondersteuning in natura kan de inwoner een persoonsgebonden budget (Pgb) ontvangen. Dit kan alleen als het om Wmo-ondersteuning of jeugdhulp gaat en de inwoner voldoet aan de voorwaarden die de Wmo en de Jeugdwet stellen en die in deze paragraaf staan. Voor het Pgb als bedoeld in de Jeugdwet geldt als extra voorwaarde dat de persoon aan wie een Pgb wordt verstrekt de jeugdhulp alleen kan betrekken via informele hulp als er sprake is van persoonlijke verzorging of individuele begeleiding. Voor het Pgb zoals bedoeld in de Wmo gelden als extra voorwaarden: De inwoner kan aantonen dat hij zich heeft georiënteerd op de beschikbare ondersteuning in natura en kan gemotiveerd aangeven waarom hij dit aanbod niet passend vindt. Het Pgb wordt niet verstrekt als er sprake is van intramuraal beschermd wonen, maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en/of verslavingszorg. Het tarief informeel is niet van toepassing is bij vormen van groepsbegeleiding, dagbesteding BW, kortdurend verblijf, kleinschalig thuis en zelfstandig thuis. Tenzij de 1e- of 2e-graads ondersteuner relevante diploma's heeft.	I.v.m. aanvulling van de voorwaarden die verbonden zijn aan een pgb op grond van de Wmo is lid 1 van dit artikel opgeknipt en is de tekst verdeeld over twee leden. De rest van de leden in dit artikel worden omgenummerd.

Artikel 8.1.5 lid 2	Het Pgb voor een product wordt gebaseerd op een offerte voor de aangegeven kosten. In deze offerte moet staan hoe hoog de kosten van het product zijn (kostprijs). Hiervoor moet de inwoner veilige, doeltreffende, doelmatige en kwalitatief goede ondersteuning kunnen inkopen. De hoogte van het Pgb voor een product is gelijk aan de hoogte van de goedkoopst, passende offerte.	Het Pgb voor een product wordt gebaseerd op een offerte voor de aangegeven kosten. In deze offerte moet staan hoe hoog de kosten van het product zijn (kostprijs). Hiervoor moet de inwoner veilige, doeltreffende, doelmatige en kwalitatief goede ondersteuning kunnen inkopen. De hoogte van het Pgb is gebaseerd op de kosten die benoemd staan op de offerte die voor een Wmo vergoeding in aanmerking komen.	Het is niet zo dat standaard de volledige offerte goedgekeurd wordt. Zaken die erop staan die als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt, komen niet voor vergoeding in aanmerking.
Artikel 8.1.5 lid 8 (wordt lid 9*)	De hoogte van het informele Pgb tarief voor individuele begeleiding en hulp bij het huishouden wordt vastgesteld op basis van de cao Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuiszorg conform de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep op 16 augustus 2023.	De hoogte van het informele Pgb tarief voor individuele begeleiding en hulp bij het huishouden op grond van de Wmo is in 2024 vastgesteld op basis van functies in de cao ‘Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuiszorg’ die qua werkzaamheden vergelijkbaar zijn met deze vormen van ondersteuning. Het informele Pgb tarief van 2024 is de basis voor jaarlijkse indexering van dit tarief. Als de budgethouder werkgeverslasten moet afdragen, wordt het totale Pgb met die lasten verhoogd.	Naar aanleiding van een uitspraak van de CRvB van 30 september 2025 is komen vast te staan dat het hanteren van het wettelijk minimumloon is toegestaan voor bepaling van het informele pgb tarief voor hulp bij huishouden en individuele begeleiding. Om het bieden van informele ondersteuning uit het eigen netwerk van de inwoner passend te belonen wordt voor een ruimere vergoeding hiervan gekozen. De verhoging van het Pgb met werkgeverslasten is nodig i.v.m. wijziging van de Rdah (Regeling dienstverlening aan huis). **: Gelet op een logische opbouw van artikel 8.1.5 is lid 9 (over*

			Jeugdwet) verplaatst naar lid 8 (over Wmo). De inhoud van dat lid 8 is verplaatst naar het vrijgekomen lid 9.
Artikel 8.1.5 lid 10 (oude nummering)	Het Pgb tarief Beschermd wonen voor Kleinschalig Thuis, Zelfstandig thuis en Dagbesteding bij Beschermd wonen bedraagt voor de formele reguliere aanbieder maximaal 100% van het ZIN tarief.	-	Dit lid was overbodig en is verwijderd. In lid 4 van art 8.1.5 is hetzelfde beschreven.
Artikel 8.1.5 lid 10 (nieuwe nummering, was lid 11)	Het Pgb tarief Beschermd wonen voor Kleinschalig Thuis, Zelfstandig thuis en Dagbesteding bij Beschermd wonen bedraagt voor de formele micro aanbieder maximaal 90% van het ZIN tarief.	In afwijking van lid 4 bedraagt het Pgb tarief voor Hulp bij huishouden, Beschermd wonen Kleinschalig Thuis, Beschermd wonen Zelfstandig thuis en Dagbesteding bij Beschermd wonen voor de formele micro aanbieder maximaal 90% van het reguliere tarief voor gecontracteerde hulp in natura voor deze voorzieningen.	Hulp bij huishouden is aan dit lid toegevoegd omdat voor deze voorzieningen de basis voor vaststellen van de hoogte van dit pgb tarief niet in de verordening was vermeld.
Artikel 8.1.5 lid 11 (nieuwe nummering, was lid 12)	Het Pgb tarief voor Beschermd wonen Kleinschalig Thuis, Zelfstandig Thuis en Dagbesteding bij Beschermd wonen bedraagt voor de informele aanbieder maximaal 50% van het ZIN tarief voor de formele micro aanbieder.	Het Pgb tarief voor Dagbesteding, Kortdurend verblijf, Beschermd wonen Kleinschalig Thuis, Beschermd wonen Zelfstandig Thuis en Dagbesteding bij Beschermd wonen voor de informele aanbieder bedraagt maximaal 50% van het micro tarief voor gecontracteerde hulp in natura voor deze voorzieningen.	Dagbesteding en kortdurend verblijf zijn in lid 11 toegevoegd omdat voor deze voorzieningen de basis voor vaststellen van de hoogte van het informele Pgb tarief door een verschrijving niet in de verordening was vermeld.
Artikel 8.1.5 lid 12 (nieuw)	-	Het Pgb tarief voor regulier vervoer en rolstoelvervoer voor de informele aanbieder is gelijk aan het reguliere tarief voor gecontracteerde hulp in natura voor deze voorzieningen.	Dit lid is toegevoegd omdat voor deze voorzieningen de basis voor vaststellen van de hoogte van het pgb tarief niet in de verordening was vermeld.

Hoofdstuk 9 – Afspraken tussen inwoner en gemeente

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Inleiding	*Dit hoofdstuk gaat over de manier waarop de gemeente en de inwoner met elkaar omgaan. Het gaat over de manier waarop de gemeente zich moet gedragen en wat er van de inwoner wordt verwacht. Als de inwoner rechten heeft, dan staan daar vaak plichten tegenover. Houdt de inwoner daar onvoldoende rekening mee, dan kan de gemeente de uitkering of voorziening beëindigen, terugvorderen of verlagen.*	*Dit hoofdstuk gaat over de manier waarop de gemeente en de inwoner met elkaar omgaan. Het gaat over de manier waarop de gemeente zich moet gedragen en wat er van de inwoner wordt verwacht. Als de inwoner rechten heeft, dan staan daar vaak plichten tegenover. Houdt de inwoner daar onvoldoende rekening mee, dan kan/moet de gemeente de uitkering of voorziening beëindigen, terugvorderen of een maatregel moet bezien.*	Door toevoeging van '/moet' in de laatste zin wordt voorkomen dat de gemeente in alle gevallen ervoor kan kiezen om af te zien van beëindiging of terugvordering. In het geval van schending van de inlichtingenplicht is de gemeente namelijk verplicht om terug te vorderen. Dit geldt ook ten aanzien van het opleggen van een maatregel. De wijziging van de term 'verlaging' naar 'maatregel' werkt ook hier door.
Artikel 9.2.1	Artikel 9.2.1 Afstemming op houding en gedrag van de inwoner (PW, IOAW, IOAZ, Awb) 1. De gemeente verlaagt een uitkering als dat volgens de regels van de wet en deze verordening past bij de houding of het gedrag van de inwoner. 2. Bij het nemen van een besluit tot het verlagen van een uitkering houdt de gemeente rekening met: a. de ernst van het gedrag; b. de mate waarin de inwoner het gedrag verweten kan worden; en c. de persoonlijke situatie van de inwoner.	Artikel 9.2.1 Maatregel door houding en gedrag van de inwoner (PW, IOAW, IOAZ, Awb) 1. De gemeente legt een maatregel op als dat volgens de regels van de wet, het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten en deze verordening past bij de houding of het gedrag van de inwoner. 2. De regels in paragraaf 9.2 zijn van toepassing op de volgende gedragingen: a. het niet nakomen van een verplichting op grond van de Participatiewet, met uitzondering van artikel 17, lid 1 en 36b, lid 4 van die wet;	Gelet op het uitgangspunt (zie artikel 1.4 onderdeel 3) dat in de verordening niet onnodige bepalingen worden opgenomen wordt lid 2 (oud) geschrapt. Dit volgt immers direct uit de Wet. In het nieuwe lid 2 is aangegeven wat het toepassingsbereik van paragraaf 9.2 is. Lid 3 is aangepast aan de term 'maatregel' die gebruikt wordt voor de door de wetgever gebruikte term 'weigering'.

	3. Voordat een uitkering wordt verlaagd, geeft de gemeente de inwoner de kans om zijn mening te geven, tenzij de inwoner al eerder zijn mening heeft gegeven over de voorgenomen verlaging. De inwoner kan dat op de volgende manieren doen: a. telefonisch; b. schriftelijk; c. via e-mail; d. mondeling.	b. het tonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid; c. het niet nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel 13, lid 2 of lid 4 van de IOAW of IOAZ of een op grond van hoofdstuk III van die wetten aan de uitkering verbonden verplichting. 3. Voordat een maatregel wordt opgelegd informeert de gemeente de inwoner over het voornemen om een maatregel op te leggen. Daarbij geeft de gemeente de inwoner de kans om zijn kant van het verhaal te vertellen. De inwoner kan dat op de volgende manieren doen: a. telefonisch; b. schriftelijk; c. via e-mail; d. mondeling. 4. Bij het informeren over het voornemen als bedoeld in lid 3 wordt in ieder geval de reden en duur van de voorgenomen maatregel en het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd genoemd. 5. De gemeente kan ervoor kiezen om lid 3 niet toe te passen als de inwoner: a. al eerder zijn kant van het verhaal heeft verteld en er vanaf dat moment geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan; of b. aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.	Bij de aanpassingen is zoveel als mogelijk aangesloten bij de formulering in de Modelverordening Maatregelen van de VNG van juli 2026.
Artikel 9.2.2	Artikel 9.2.2 Ingangsdatum en periode verlaging (PW, IOAW, IOAZ, Awb)	Artikel 9.2.2 Geen schuld en verjaring (PW, IOAW, IOAZ, Awb)	Gelet op het uitgangspunt (zie artikel 1.4 onderdeel 3) dat in de

	1. De gemeente verlaagt de uitkering niet als: a. het gedrag van de inwoner hem niet te verwijten is; b. het gedrag van de inwoner meer dan één jaar voor het nemen van een besluit heeft plaatsgevonden; c. de gemeente daarvoor dringende redenen ziet. 2. De inwoner wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.	1. De gemeente legt geen maatregel op als: a. het gedrag van de inwoner meer dan één jaar voor het nemen van het besluit over de maatregel heeft plaatsgevonden; b. het recht op uitkering is beëindigd. 2. De inwoner wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.	verordening niet onnodige bepalingen worden opgenomen wordt in lid 1 onderdeel a en c (oud) geschrapt. Dit volgt immers direct uit de Wet. Omwille van rechtszekerheid is, overeenkomstig de modelverordening Maatregel van de VNG van juli 2026, een bepaling opgenomen dat geen maatregel wordt opgelegd als het recht op uitkering is beëindigd.
Artikel 9.2.3	Artikel 9.2.3 Ingangsdatum en periode verlaging (PW, IOAW, IOAZ, Awb) De gemeente informeert de inwoner per brief over het besluit tot verlaging. De verlaging gaat in vanaf de kalendermaand na de datum van dit besluit. Het is mogelijk dat de verlaging al in dezelfde maand of over eerdere maanden wordt toegepast. Dat kan als de uitkering voor die maand(en) nog niet is uitbetaald. Soms kan de gemeente de uitkering niet of maar voor een deel verlagen omdat deze wordt beëindigd. De gemeente legt het overgebleven deel van de verlaging alsnog op als de inwoner binnen één jaar na de beëindiging opnieuw een uitkering gaat ontvangen, tenzij dit naar het oordeel van de gemeente niet bijdraagt aan de met de maatregel beoogde doelstelling.	Artikel 9.2.3 Ingangsdatum en periode maatregel (PW, IOAW, IOAZ, Awb) De maatregel gaat in vanaf de kalendermaand na de datum van het besluit. Het is mogelijk dat de maatregel al in dezelfde maand of over eerdere maanden wordt toegepast. Dat kan als de uitkering voor die maand(en) nog niet is uitbetaald.	Dat een inwoner geïnformeerd wordt over een maatregel volgt direct uit de Algemene wet bestuursrecht. Een bepaling daarover opnemen in dit artikel is overbodig. Daarom is de eerste zin geschrapt. De passage “Soms (…) doelstelling.” is geschrapt in lijn met de aanpassing van artikel 9.2.2., in overeenstemming met hetgeen is opgenomen in de Modelverordening Maatregel van de VNG van juli 2026.
Artikel 9.2.4	Artikel 9.2.4 Berekening verlaging (PW, IOAW, IOAZ, Awb)	<< vervallen>>	De berekeningsgrondslag is landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikel 2 van het Maatregelenbesluit

	1. De verlaging is een percentage van de uitkeringsnorm die van toepassing is op de inwoner. 2. Als de inwoner maandelijks bijzondere bijstand ontvangt, kan de gemeente de bijzondere bijstand verlagen met een percentage van de bijzondere bijstand. Gaat het om eenmalige bijzondere bijstand, dan kan de gemeente die bijstand weigeren als de bijstand nodig is vanwege verwijtbaar gedrag van de inwoner.		sociale zekerheidswetten en artikelen 18 Participatiewet, 20 IOAW en 20 IOAZ.
Artikel 9.2.5	Artikel 9.2.5 Niet nakomen wettelijke arbeidsverplichtingen (PW, Awb) 1. De gemeente verlaagt de uitkering een maand als de inwoner een arbeidsverplichting uit artikel 18, vierde lid, onderdeel b, f en g van de Participatiewet niet voldoende nakomt. Die verlaging is 100% van de uitkeringsnorm. 2. De gemeente verlaagt de uitkering twee maanden als de inwoner een arbeids-verplichting uit artikel 18, 4e lid, onderdeel a, c, d, e en h van de Participatiewet niet voldoende nakomt. Die verlaging is 100% van de uitkering snorm. 3. De verlaging, zoals genoemd in lid 1, wordt in gelijke stukken verdeeld over de maand van oplegging en de daaropvolgende kalender maand als er volgens de gemeente sprake is van bijzondere omstandigheden. 4. De verlaging, zoals genoemd in lid 2, wordt in gelijke stukken verdeeld over de maand van oplegging en de twee daaropvolgende kalen-	<<vervallen>>	De regels over de hoogte van de maatregelen zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikelen 2, 3, 4 en 5 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten en artikelen 18 Participatiewet, 20 IOAW en 20 IOAZ.

	dermaanden als er volgens de gemeente sprake is van bijzondere omstandigheden. 5. Als er sprake is van een verlaging op grond van artikel 18, lid 4, onderdeel a van de Participatie wet is lid 4 niet van toepassing.		
Artikel 9.2.6.	Artikel 9.2.6. Niet nakomen andere arbeidsver-plichtingen (PW, IOAW, IOAZ, Awb) 1. De gemeente verlaagt de bijstandsuitkering (PW) een maand met 100% van de uitkering snorm voor het niet voldoende proberen werk te vinden tenzij artikel 9.2.5 van toepassing is. 2. De gemeente verlaagt de bijstandsuitkering een maand met 20% van de uitkeringsnorm voor het volgende gedrag: a. het niet voldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak; b. het niet voldoende leveren van een door de gemeente opgedragen tegenprestatie; c. het uit houding en gedrag ondubbel-zinnig laten blijken geen verplichting na te willen komen wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder; d. het niet voldoende nakomen van ver plichtingen tijdens de zoektermijn van 4 weken na melding die voor jongeren tot en met 27 jaar geldt. 3. De gemeente verlaagt de bijstandsuitkering een maand met 10% van de uitkeringsnorm voor het volgende gedrag: a. het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut	<<vervallen>>	De regels over de hoogte van de maatregelen zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikelen 2, 3, 4 en 5 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten en artikelen 18 Participatiewet, 20 IOAW en 20 IOAZ.

	werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie; b. het niet nakomen van de in artikel 56a, tweede lid, van de Participatiewet neerge-legde verplichting om gedurende een periode van zes maanden, gerekend vanaf de dag waarop het recht op bijstand ontstaat, mee te werken aan het door de gemeente in naam van de belanghebbende verrichten van betalin-gen uit de toegekende bijstand van huur, gas, water en stroom en de verplichte zorgverzekering. 4. De gemeente verlaagt de IOAW- of IOAZ-uitkering twee maanden met 100% van de uitkeringsnorm voor het volgende gedrag: a. het niet voldoende proberen werk te vinden; b. het niet aanvaarden van werk; c. het door eigen toedoen niet behouden van werk; d. het niet of onvoldoende gebruikmaken van een door de gemeente aangeboden voorziening waardoor de voorziening niet doorgegaan is of vroegtijdig beëindigd is. 5. De gemeente verlaagt de IOAW- of IOAZ-uitkering een maand met 20% van de uitkeringsnorm voor het volgende gedrag: a. het niet meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden om te werken; b. het niet of onvoldoende gebruikmaken van een door de gemeente aangeboden voorziening zonder gevolgen voor die voorziening; c. het niet voldoende leveren van een door de gemeente opgedragen tegenprestatie;		

	d. het uit houding en gedrag ondubbel-zinnig laten blijken geen verplichting na te willen komen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder. 6. De gemeente verlaagt de IOAW- of IOAZ-uitkering een maand met 10% van de uitkeringsnorm voor het volgende gedrag: a. het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie.		
Artikel 9.2.7	Artikel 9.2.7 Stoppen verlaging (PW, Awb, IOAW, IOAZ) De gemeente kan de verlaging stoppen (niet uitvoeren) als overduidelijk blijkt dat de inwoner alsnog de arbeidsverplichtingen nakomt. De inwoner moet de gemeente zelf verzoeken om de verlaging te stoppen. Hij moet het verzoek per brief of e-mail indienen. Dit kan zolang de maat-regel loopt.	<<vervallen>>	Gelet op het uitgangspunt (zie artikel 1.4 onderdeel 3) dat in de verordening niet onnodige bepalingen worden opgenomen wordt in lid 1 onderdeel a en c (oud) geschrapt. Dit volgt namelijk direct uit de wet. Tot 1 januari 2027 volgt dit uit artikel 18 lid 11 PW. Vanaf 1 januari 2027 gaat deze bepaling over naar artikel 2 lid 2 van het Maatregelbesluit sociale zekerheidswetten.
Artikel 9.2.8	Artikel 9.2.8 Te weinig besef van verantwoordelijkheid (PW, Awb) 1. De gemeente verlaagt de uitkering van een inwoner die zich gezien zijn gedrag te weinig realiseert dat hij zelf verantwoordelijk is voor zijn eigen levensonderhoud.	Artikel 9.2.4 Te weinig besef van verantwoordelijkheid (PW, Awb) 1 De gemeente legt een maatregel op bij een inwoner die verwijtbaar eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep op bijstand doet. 2 Onder de in lid 1 genoemde gedragingen vallen in ieder geval:	De tekst van het artikel is in overeenstemming gebracht met de tekst van de Modelverordening maatregelen van de VNG van juli 2026. Dit in verband met de inwerkingtreding van de Wet handhaving sociale zekerheidswetten en de

	2. De verlaging hangt af van het bedrag dat de gemeente daardoor onterecht heeft uitbetaald (benadelingsbedrag). 3. De verlaging duurt één maand en wordt vastgesteld op: a. 10% van de uitkeringsnorm bij een bena delingsbedrag tot € 1.000; b. 20% van de uitkeringsnorm bij een bena delingsbedrag van € 1.000 tot € 2.000; c. 40% van de uitkeringsnorm bij een bena delingsbedrag van € 2.000 tot € 4.000; d. 100% van de uitkeringsnorm bij een benadelingsbedrag van € 4.000 of hoger; e. 20% van de bijstandsnorm gedurende het aantal maanden dat eerder een beroep op uitkering is gedaan, bij een benadelingsbedrag hoger dan € 10.000 in die gevallen waarbij sprake is van onverantwoord interen van vermogen. 4. In afwijking van lid 3 wordt bij het door eigen toedoen verliezen van algemeen geaccepteerde arbeid in de periode voorafgaand aan de bijstandsaanvraag, mits het voor belang hebbende te voorzien was dat hij op bijstand aangewezen zou worden, de bijstand verlaagd met 100% gedurende twee maanden.	het in de periode voorafgaand aan de bijstandsverlening verwijtbaar niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid; het nalaten om tijdig een aanvraag te doen voor een voorliggende voorziening; het voor of tijdens de bijstandsverlening onverantwoord interen op eigen vermogen door het schenken of opmaken van dat vermogen dat, als het was gebruikt voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, ertoe had geleid dat de inwoner gedurende een periode van 1 maand of langer geen beroep had hoeven doen op bijstand; het door eigen toedoen geconfronteerd worden met kosten die vanuit bijzondere bijstand vergoed kunnen worden en die (deels) vermeden hadden kunnen worden door het gedrag niet te vertonen. 3. Bij de onder lid 2 onderdeel c genoemde situatie geldt dat het interen van het vermogen met minder dan 1,5 keer de bijstandsnorm niet beschouwd wordt als te weinig besef van verantwoordelijkheid. 4. Bij een situatie als bedoeld in lid 2 onderdeel a wordt de wordt de maatregel vastgesteld zoals bepaald in categorie 4 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten. 5. Bij een situatie als bedoeld in lid 2 onderdeel c wordt de maatregel vastgesteld zoals bepaald in categorie 3 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten gedurende het aantal maanden dat eerder een beroep op uitkering is	aanpassing van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten per 1 januari 2027. Bij de hoogte van de maatregelen wordt aangesloten bij het percentage dat gehanteerd wordt in het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten. Daarmee wordt beoogd om een meer uniforme lijn voor de hoogte van de maatregel te hanteren wat de rechtszekerheid van inwoners vergroot. Daarnaast is de bepaling over een maatregel bij bijzondere bijstand (artikel 9.2.4 oud) opgenomen in dit artikel (lid 7). Ook daarbij is aangesloten bij de bepalingen in het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten.

		gedaan als er sprake is van een benadelingsbedrag dat hoger is dan € 10.000. 6. In de overige gevallen van te weinig besef van verantwoordelijkheid wordt de maatregel voor één maand opgelegd en de hoogte vastgesteld op: a. het percentage behorende bij categorie 1 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten bij een benadelingsbedrag tot € 1.000; b. het percentage behorende bij categorie 2 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten bij een benadelingsbedrag van € 1.000 tot € 2.000; c. het percentage behorende bij categorie 3 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten bij een benadelingsbedrag van € 2.000 tot € 4.000; d. het percentage behorende bij categorie 4 van het Maatregelenbesluit socialezekerheidswetten bij een benadelingsbedrag van € 4.000 of hoger. 7. In afwijking van lid 6 wordt bij een situatie als bedoeld in lid 2 sub d een maatregel opgelegd behorende bij categorie 4 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten.	
Artikel 9.2.9	Artikel 9.2.9 Onacceptabel gedrag (PW, IOAW, IOAZ, Awb) De gemeente verlaagt de uitkering van een inwoner bij zeer ernstige misdragingen tegenover personen en instanties die de Participatiewet, de IOAW en IOAZ uitvoeren. De uitkering wordt één maand verlaagd met 100% van de uitkeringsnorm.	<<vervallen>>	De regels over een maatregel bij onacceptabel gedrag zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikelen 2, 3, 4 en 5 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten en artikelen 18

			Participatiewet, 20 IOAW en 20 IOAZ.
Artikel 9.2.10	Artikel 9.2.10 Niet nakomen van andere verplichtingen (PW, Awb) 1. De gemeente verlaagt de uitkering van een inwoner die een opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 van de Participatiewet niet voldoende nakomt. 2. De verlaging is 20% van de uitkeringsnorm voor een maand als het gaat om: a. verplichtingen die gericht zijn op het krijgen van werk; b. verplichtingen in verband met bijstand die in een bepaalde vorm (bijvoorbeeld in natura) of voor een specifiek doel wordt verstrekt; c. een opgelegde verplichting om een noodzakelijke medische behandeling te volgen; d. het voor de eerste keer niet verschijnen bij het afnemen van de taaltoets, zoals opgenomen in artikel 18b van de Participatiewet. 3. De verlaging is 40% van de uitkeringsnorm voor een maand als het gaat om: a. verplichtingen die gericht zijn op vermindering van de bijstand; b. het voor de tweede keer niet verschijnen bij het afnemen van de taaltoets, zoals opgenomen in artikel 18b van de Participatiewet. 4. De verlaging is 100% van de uitkeringsnorm voor een maand als het gaat om: a. verplichtingen die gericht zijn op beëindiging van de bijstand;	<<vervallen>>	De regels over een maatregel bij het niet nakomen van andere verplichtingen zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikelen 2, 3, 4 en 5 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten en artikelen 18 Participatiewet, 20 IOAW en 20 IOAZ.

	b. het voor de derde keer of vaker niet verschijnen bij het afnemen van de taaltoets, zoals opgenomen in artikel 18b van de Participatiewet. c. Het niet of niet tijdig voldoen aan de medewerkingsverplichting als bedoeld in artikel 17 van de Participatiewet.		
Artikel 9.2.11	Artikel 9.2.11 Samenloop van gedragingen (PW, IOAW, IOAZ, Awb) 1. Gedrag waardoor de inwoner meerdere verplichtingen uit deze paragraaf niet nakomt, leidt tot één verlaging. De grootste verlaging die van toepassing is voor het gedrag geldt dan en ook de duur die bij die verlaging hoort. 2. Als sprake is van meerdere gedragingen die ertoe leiden dat één of meer verplichtingen niet worden nagekomen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig of - als dat niet mogelijk is - na elkaar opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de inwoner niet verant woord is. 3. Gedrag waardoor de inwoner meerdere verplichtingen uit deze paragraaf en de in artikel 17 eerste lid van de Participatiewet genoemde inlichtingenplicht niet nakomt, wordt geen verlaging opgelegd voor zover voor de schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd. 4. Als sprake is van meerdere gedragingen die ertoe leiden dat één of meer verplichtingen uit deze paragraaf en de in artikel 17 eerste lid genoemde inlichtingenplicht niet worden	<<vervallen>>	De regels over samenloop van verwijtbare gedragingen die leiden tot een maatregel zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikel 7 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten.

	nagekomen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging en een bestuurlijke boete opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig of - als dat niet mogelijk is - na elkaar opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwij-baarheid en de omstandigheden van de inwoner niet verantwoord is.		
Artikel 9.2.12	Artikel 9.2.12 Herhaling (recidive) (PW, IOAW, IOAZ, Awb) 1. De duur van de verlaging wordt verdubbeld als de uitkering binnen 12 maanden na de datum van het besluit waarmee de verlaging is opgelegd opnieuw wordt verlaagd. De duur wordt ook verdubbeld als de gemeente de eerdere verlaging vanwege dringende redenen van de inwoner heeft gewijzigd in € 0 (nihil). 2. De duur van de verlaging bij wettelijke arbeidsverplichtingen (zie artikel 9.2.5) gaat naar drie maanden als de uitkering binnen twaalf maanden na de datum van het besluit waar mee de verlaging is opgelegd opnieuw wordt verlaagd.	<<vervallen>>	De regels over herhaling (recidive) van verwijtbare gedragingen die leiden tot een maatregel zijn landelijk bepaald. Dit is per 1 januari 2027 geregeld in artikel 6 van het Maatregelenbesluit sociale zekerheidswetten.
Artikel 9.4.2 lid 2	Wmo-voorzieningen kunnen alleen worden teruggevorderd als die voorzieningen zijn ingetrokken omdat de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens aan de gemeente heeft verstrekt.	Wmo-voorzieningen kunnen alleen worden teruggevorderd als die voorzieningen zijn ingetrokken omdat de inwoner opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens aan de gemeente heeft verstrekt.	In art. 2.4.1 van de Wmo is vastgelegd dat terugvordering van een Wmo voorziening alleen mogelijk is als door de inwoner opzettelijk onjuiste informatie is verstrekt. De tekst van de verordening is hierop aangepast.
Artikel 9.4.3 (aanhef)	Opschorten Pgb	Opschorten Pgb (Jeugdwet, Wmo, Gemeentewet)	Onder dit artikel was abusievelijk niet aangegeven welke wetten het betreft. Dit wordt hiermee gecorrigeerd.

Hoofdstuk 10 – Inwonersparticipatie

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Hoofdstukaanduiding	10. Inwonersparticipatie	10. Cliëntenparticipatie	Zie toelichting bij Inleiding
Inleiding	*Het beleid dat de gemeente maakt en uitvoert, is bedoeld voor de inwoners. Met de ervaringen van de inwoners vanuit hun leefwereld kan de gemeente haar beleid als het nodig is aanpassen en verbeteren. In dit hoofdstuk is vastgelegd hoe inwoners hun invloed kunnen uitoefenen. Ook is geregeld dat er een Adviesraad Sociaal Domein is en is de taak van deze raad beschreven.*	*Het beleid dat de gemeente maakt en uitvoert, is bedoeld voor de inwoners. Met de ervaringen van de inwoners vanuit hun leefwereld kan de gemeente haar beleid als het nodig is aanpassen en verbeteren. In dit hoofdstuk is vastgelegd hoe inwoners die te maken hebben met wetgeving in het sociaal domein hun invloed kunnen uitoefenen. Daarom is er een Adviesraad Sociaal Domein en hun taak beschreven.*	In de inleiding wordt nadrukkelijker aangegeven dat dit hoofdstuk gaat over inwoners die te maken hebben met het sociaal domein. Vandaar de term ‘cliëntenparticipatie’. Die term sluit ook aan bij de term die de wetten in het sociaal domein hanteren. De verordening gaat immers niet over inspraak over de wijze van bijvoorbeeld de afvalinzameling. Daarover gaat de Algemene inspraakverordening.
Kerndoelen	- De gemeente ziet de inwoner als volwaardig partner. - De gemeente gaat zorgvuldig om met de inwoner. - De adviesraad werkt onafhankelijk. - De adviesraad dient de algemene belangen van inwoners.	- De gemeente ziet de inwoner als volwaardig partner. - De gemeente gaat zorgvuldig om met de inwoner. - De adviesraad werkt onafhankelijk. - De adviesraad dient de algemene belangen van inwoners binnen het sociaal domein.	Nadrukkelijker is hier het onderscheid aangegeven tussen enerzijds de wettelijk voorgeschreven cliëntenparticipatie in het sociaal domein en anderzijds de inwonersparticipatie zoals opgenomen in de Algemene Inspraakverordening.
Paragraaf 10.1	PARAGRAAF 10.1 INSPRAAK ALGEMEEN Artikel 10.1 Inspraak van inwoners (Jeugdwet, Wmo, PW, IOAW, IOAZ, Llv, Gemeentewet)	-	In artikel 1.4 staat in onderdeel 3 dat in de verordening niet meer wordt opgenomen dan nodig is. De gehele paragraaf 10.1 ziet op

	1. De gemeente geeft inwoners inspraak in de onderwerpen die in deze verordening worden geregeld. De regels van de Algemene Inspraak verordening gemeente Meierijstad zijn daarop van toepassing, maar worden aangevuld met de regels in dit hoofdstuk. Inwoners kunnen inspraak hebben bij: a. plannen voor beleid en regels; b. de manier waarop de gemeente beleid en regels uitvoert; c. de manier waarop medewerkers van de gemeente omgaan met inwoners (bejegening); d. de manier waarop aanbieders hun taken uitvoeren. 2. Inspraak houdt ook in het doen van voorstellen voor ander beleid, andere regels of een andere uitvoering. 3. De gemeente kan inwoners bijvoorbeeld op de volgende manier inspraak geven: a. via de Adviesraad Sociaal Domein; b. door inwoners te raadplegen, bijvoorbeeld met enquêtes en verschillende soorten bijeenkomsten; c. door samen met inwoners een plan te ontwerpen. 4. De gemeente kiest die vorm van inspraak die past bij het onderwerp en bij de groep waar het om gaat.		de inwonersparticipatie zoals bepaald in de Algemene inspraakverordening. De huidige tekst komt qua inhoud overeen met hetgeen in de Algemene inspraakverordening is geregeld. Daarom kan deze paragraaf geschrapt worden. Temeer daar het hoofdstuk 10 uitsluitend gaat over de inwonersparticipatie (juridisch: cliëntenparticipatie) van inwoners die te maken hebben (of krijgen) met wetten binnen het sociaal domein.
Paragraaf 10.2 en onderliggende artikelen			Omnummering van Paragraaf 10.2 en onderliggende artikelen als gevolg van het vervallen van paragraaf 10.1.

Artikel 10.1.4 (nieuw) lid 8	-	8. Om tijdige en kwalitatief hoogwaardige advisering door de Adviesraad te waarborgen, worden werkafspraken gemaakt over de bepalingen in dit artikel.	Aan dit artikel is lid 8 toegevoegd. De overige tekst van het artikel is ongewijzigd. In lid 8 is een verwijzing opgenomen naar recent gemaakte procedurele afspraken voor advisering aan de gemeente.

Hoofdstuk 11 – Kritiek op de uitvoering

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 11.1 lid 1	Inwoners die klachten hebben over gedragingen van medewerkers maken gebruik van de klachtenregeling zoals die geldt bij de gemeente (Beleidsregels intern klachtrecht 2020).	Inwoners die klachten hebben over gedragingen van medewerkers maken gebruik van de klachtenregeling zoals die geldt bij de gemeente (Beleidsregels intern klachtrecht college, burgemeester en organisatie gemeente Meierijstad 2020).	Titel van beleidsregels waarnaar wordt verwezen gecorrigeerd.

Hoofdstuk 12 – Kwaliteit, inkoop en aanbesteding

Geen wijzigingen

Hoofdstuk 13 – Van oud naar nieuw

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Artikel 13.1	De gemeente onderzoekt met een zekere regelmaat of de verordening voldoende bijdraagt aan de doelen die de gemeente wil bereiken. Om dat te kunnen nagaan, verzamelt de gemeente systematisch informatie over alles wat van belang is om tot een goede evaluatie te komen. De gemeente houdt zich daarbij aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).	De gemeente onderzoekt met een zekere regelmaat of de verordening voldoende bijdraagt aan de doelen die de gemeente wil bereiken. Om dat te kunnen nagaan, verzamelt de gemeente systematisch informatie over alles wat van belang is om tot een goede evaluatie te komen.	De toevoeging dat de gemeente zich aan de AVG houdt is overbodig. Dit is geen keus, maar een wettelijke plicht.
Artikel 13.3	De “Verordening sociaal domein Meierijstad 2025” en “Verordening sociaal domein Meierijstad 2024” wordt ingetrokken op de datum dat deze verordening in werking treedt.	De “Verordening sociaal domein Meierijstad 2026” wordt ingetrokken op de datum dat deze verordening in werking treedt.	De huidige verordening moet met de inwerkingtreding van de voorliggende verordening te worden ingetrokken.
Artikel 13.4 lid 2	Een aanvraag die de inwoner heeft ingediend vóór de ingangsdatum van deze verordening en waarover de gemeente pas later een besluit neemt, handelt de gemeente af volgens deze verordening. Voor een aanvraag op grond van de Participatiewet, de IOAW en de IOAZ die is ingediend vóór de ingangsdatum van deze verordening geldt juist dat de gemeente deze afhandelt volgens de ingetrokken verordening. Maar als een besluit volgens deze nieuwe verordening gunstiger uitpakt voor de inwoner of werkgever, past de gemeente deze verordening toe.	Een melding of aanvraag die de inwoner heeft ingediend vóór de ingangsdatum van deze verordening en waarover de gemeente pas later een besluit neemt, handelt de gemeente af volgens de verordening die gold op het moment van aanvraag of melding. Maar als een besluit volgens deze nieuwe verordening gunstiger uitpakt voor de inwoner of werkgever, past de gemeente deze verordening toe.	Tekst aangepast omwille van leesbaarheid. Nu is duidelijker op basis van welke verordening een melding of aanvraag wordt afgehandeld.
Artikel 13.4 lid 4	Lid 13 van artikel 8.2.1 van deze verordening vervalt per 1 januari 2027.	-	Deze bepaling is per 1 januari 2027 overbodig geworden en wordt daarom geschrapt.

Artikel 13.5 lid 1	Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 maart 2026.	Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2027.	De datum inwerkingtreding is aangepast.

Hoofdstuk 14 – Begrippenlijst

Artikel	Was	Wordt	Argumentatie
Benadelingsbedrag	-	netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep op bijstand wordt gedaan als gevolg van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.	Door dit begrip toe te voegen worden eventuele juridische discussies over de term ‘benadelingsbedrag’ bij het opleggen van een maatregel voorkomen.
Bovengebruikelijke hulp	-	hulp die verder gaat dan wat normaal van ouders en verzorgers verwacht mag worden. Het gaat om extra hulp die nodig is vanwege de ziekte, aandoening of beperking van het kind.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Cliëntondersteuner	-	onafhankelijke ondersteuning voor inwoners bij het maken van keuzes over zorg en ondersteuning.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet en Wmo gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Eigen kracht	-	de mogelijkheden die de inwoner, zijn gezinsleden en het sociale netwerk hebben om zelf een oplossing te vinden voor een hulpvraag, voordat de gemeente een voorziening verstrekt.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet en Wmo gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Gecertificeerde instelling	-	een organisatie die door de overheid is erkend om kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering uit te voeren.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog

			niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Gesloten jeugdhulp	-	jeugdhulp waarbij een jongere tijdelijk in een gesloten instelling verblijft. Dit kan alleen worden opgelegd door de rechter.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Individuele voorziening	-	een voorziening die niet vrij toegankelijk is en speciaal is afgestemd op de situatie van de inwoner. Hiervoor is een besluit van de gemeente of een verwijzing nodig.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet en Wmo gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Jeugdgezondheidszorg	-	gezondheidszorg gericht op het volgen en bevorderen van de gezondheid en ontwikkeling van kinderen en jongeren. In de gemeente Meierijstad wordt dit uitgevoerd door de GGD.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Maatregel	-	besluit waarmee een uitkering geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd wegens het niet of onvoldoende naleven van een wettelijke verplichting of het tonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.	Deze definitie is overgenomen uit de Modelverordening maatregel van de VNG van juli 2026. Dit omwille van juridische houdbaarheid van de term ‘maatregel’ in de verordening.
Maatschappelijk meedoen	-	maatschappelijke participatie die niet is gericht op arbeidsinschakeling.	Deze term is nieuw opgenomen in artikel 3.2.9 lid 1.
Maatwerk	**Maatwerk**	**Maatwerk(voorziening)**	De term ‘Maatwerk’ wordt bij de Wmo gebruikt bij een ‘individuele voorziening’. Daarom is bij de term het woord ‘voorziening’ tussen haakjes achter het woord ‘Maatwerk’ geplaatst.

Overbelasting	-	de situatie waarbij gezinsleden of verzorgers door de zorg voor de inwoner meer worden belast dan zij aankunnen, waardoor hun eigen gezondheid of functioneren in gevaar komt.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet en Wmo gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Pleegzorg	-	de situatie waarbij een kind tijdelijk of langdurig in een ander gezin woont en daar wordt verzorgd en opgevoed.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Praktijkroute	-	de manier waarop de loonwaarde op de werkplek van de inwoner wordt vastgesteld zonder dat daar vooraf een beoordeling of advies van het UWV voor nodig is.	De term ‘praktijkroute’ was niet gedefinieerd.
Referteperiode	-	de ‘referteperiode’ genoemd in artikel 7.4.1. lid 4 is de periode genoemd in artikel 7.4.1. lid 1 onder a. Dit is een periode van 36 maanden voorafgaand aan het kalenderjaar waarover de inkomenstoeslag wordt aangevraagd.	Door dit begrip toe te voegen worden eventuele juridische discussies over de term ‘referteperiode’ bij de individuele inkomenstoeslag voorkomen.
Startkwalificatie	-	een diploma van havo, vwo of mbo vanaf niveau 2.	Zie toelichting artikel 3.1.1
Te weinig besef van verantwoordelijkheid	-	tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 18, tweede lid van de Participatiewet.	Omwille van leesbaarheid is het woord ‘tekortschietend’ in de tekst van de verordening al enige tijd geleden vervangen door ‘te weinig’. Omwille van het voorkomen van juridische discussies is dit begrip opgenomen met de verwijzing naar het betreffende wetsartikel.
Technische afschrijving(sduur)	de datum waarop door de fabrikant wordt aangegeven dat gebreken aan	periode waarin een artikel naar behoren functioneert. Een product is technisch	De huidige omschrijving ging uit van een theoretische

	het product, ontstaan door gewoon gebruik, niet meer hersteld kunnen worden.	afgeschreven als door de leverancier of een erkend reparateur is vastgesteld dat reparatie van het product niet meer rendabel is.	afschrijvingsduur. Ook in het kader van duurzaamheid willen we meer kijken naar de feitelijke situatie in plaats van een theoretische benadering.
Toekomstplan	-	een plan dat de gemeente samen met de jongere maakt ter voorbereiding op de overgang naar 18 jaar. Het plan besteedt aandacht aan belangrijke levensgebieden zoals wonen, werk, inkomen en zorg.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.
Verlengde jeugdhulp	-	jeugdhulp die na het 18e levensjaar wordt voortgezet als dat nodig is en aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan. Verlengde jeugdhulp is mogelijk tot maximaal het 23e levensjaar.	Een aantal termen die gebruikt worden bij onderdelen die over de Jeugdwet gaan waren nog niet gedefinieerd. Dit is er één van.